

Temmuz 2026

İHRACAT DEĞERLENDİRME RAPORU (2026 Ocak-Haziran)

“İhracatta Yeni Eşik, Başarıdan Sürdürülebilirliğe”

Ankara Sanayi Odası

Sayı : 89

ISBN: 978-625-390-068-7

Ankara Sanayi Odası

Yazarlar

Prof. Dr. Mehmet Cansız
Genel Sekreter

Dr. Ahmet Dinçer
Genel Sekreter Yardımcısı

Ayşe Selin Doğan
Uluslararası İlişkiler ve Dış Ticaret Uzmanı

Ecem Kaya
Uluslararası İlişkiler ve Dış Ticaret Uzman Yardımcısı

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ	4
YÖNETİCİ ÖZETİ	6
GİRİŞ	8
TÜRKİYE'DE İHRACATIN GENEL DURUMU	9
TÜRKİYE İHRACATININ ÜLKELERE GÖRE ANALİZİ	12
TÜRKİYE'NİN İLLERE GÖRE İHRACATI	15
ANKARA'NIN TÜRKİYE İHRACATINDAKİ KONUMU	18
GÜNDEM ANALİZİ: AB'NİN YENİ ÇELİK İTHALAT REJİMİ VE ETKİLERİ	23
ANKARA'NIN SEKTÖREL BAZDA İHRACATI	25
SONUÇ VE GELECEĞE BAKIŞ	32
KAYNAKÇA	34

ASO BAKIŞI VE DEĞERLENDİRMELERİ

ASO Bakışı 1: Bir Puanın Hikâyesi.....	11
ASO Bakışı 2: Türkiye İçin Çıkarımlar	14
ASO Bakışı 3: İhracat Nerede Üretiliyor?	17
ASO Bakışı 4: Aynı Yılda İki Ters Yön	20
ASO Bakışı 5: Listedend Düşenler.....	21
ASO Bakışı 6: Derinleşme mi, Bağımlılık mı?	21
ASO Değerlendirmesi: Ankara.....	22
ASO Bakışı 7: Tabloda Görünmeyen Sektör.....	25
ASO Bakışı 8: İki Ankara	27
ASO Bakışı 9: İhracatın Yeni Merkezi	29
ASO Bakışı 10: Büyümenin Gerçek Ağırlığı	31
ASO'nun Stratejik Değerlendirmesi	33

TABLolar VE GRAFİKLER

Tablo 1: Ocak-Haziran Dönemi Türkiye İhracat Rakamları	11
Tablo 2: 2026 Yılı Ocak-Haziran Dönemi İhracatında İlk 20 Ülke	13
Tablo 3: Ocak-Haziran Dönemi İllerin İhracat Performansı	15
Tablo 4: Ocak-Haziran Dönemi Türkiye ve Ankara İhracatı.....	18
Tablo 5: Ocak-Haziran Dönemi Ankara'nın İhracat Yaptığı Ülkeler.....	19
Tablo 6: Türkiye ve Ankara'da Pazar Yoğunlaşması	20
Tablo 7: Ankara'nın Ana Sektörler İtibarıyla İhracat Dağılımı	25
Tablo 8: Ocak-Haziran Dönemi Ankara İli Sektörel İhracat Rakamları	30
Grafik 1: Aylar Bazında Toplam İhracat	9
Grafik 2: Aylar Bazında Sanayi Sektörü İhracatı.....	10
Grafik 3: Türkiye'nin Demir-Çelik (GTİP 72) Dış Ticareti, 2021-2025.....	24
Grafik 4: Türkiye'nin Demir-Çelik (GTİP 72) İhracatında İlk 10 Pazar, 2025	25
Grafik 5: Ankara'nın Ana Sektörler İtibarıyla İhracat Dağılımı	26
Grafik 6: Ankara'nın İlk 10 Sektörünün İhracat Performansı	28

ÖNSÖZ

Küresel ekonomi ve ticaret, son yıllarda hem konjonktürel dalgalanmaların hem de köklü bir yapısal dönüşümün etkisi altında şekilleniyor. Jeopolitik gerilimler, korumacılık eğilimlerinin güçlenmesi, yeşil ve dijital dönüşüm süreçleri ile tedarik zincirlerinin yeniden yapılanması ülkelerin dış ticaret performansını doğrudan belirleyen temel unsurlar hâline geldi. Böyle bir dönemde ihracat verileri, ekonomik performansın ötesinde; sanayimizin rekabet gücünü, üretim kapasitesini ve dönüşüm düzeyini ortaya koyan stratejik göstergeler niteliği taşımaktadır.

Günümüz dünyasında rekabeti belirleyen temel unsur, tasarlayan, geliştiren, teknolojiyi yöneten ve markalaşan ekonomilerin oluşturduğu kalıcı üstünlüktür. Aynı makine birçok ülkede üretilebilir; ancak o makineye değer kazandıran teknoloji, tasarım ve bilgi birikimi rekabetin gerçek belirleyicisidir. Üstelik uluslararası ticaretin kuralları da hızla değişiyor. Özellikle Avrupa pazarında rekabet; fiyat avantajının yanında çevresel performansını, karbon ayak izini ve üretim süreçlerini belgeleyebilen firmalar lehine yeniden tanımlanıyor.

Ülkemiz, 2026 yılının ilk yarısında küresel belirsizliklere rağmen ihracatını artırmış; sanayi sektörü dış ticaret performansımızın temel taşı olmayı sürdürmüştür. Ankara ise bu dönemde ortaya koyduğu performansla ülke ortalamasının belirgin şekilde üzerine çıkmıştır. Başkentimizin ihracatı yılın ilk yarısında geçen yılın aynı dönemine göre yüzde 27,5 artarak 9,1 milyar dolara ulaşmıştır. Son beş yılda ihracatını iki katına çıkaran Ankara'nın Türkiye ihracatındaki payı da yüzde 4,24'ten yüzde 6,67'ye yükselmiştir. Bu yükseliş; üretim yapısındaki dönüşümü, yüksek katma değerli sektörlerin güçlenmesini ve Ankara sanayisinin küresel değer zincirlerinde daha güçlü bir konuma ulaştığını gösteriyor.

Ankara'nın ihracattaki başarısı, ülkemizin toplam ihracat artışına yaptığı katkıyla da dikkat çekiyor. Türkiye'nin ilk altı aydaki toplam ihracat artışı yaklaşık 4,7 milyar dolar olurken, bunun yaklaşık 2 milyar doları Ankara'dan geldi. Başka bir ifadeyle, ülkemiz ihracatındaki artışın yaklaşık yüzde 40'ını tek başına Ankara gerçekleştirdi. Bu tablo, bir şehrin güçlü performansını ortaya koyarken, Türkiye'nin sanayi coğrafyasında yaşanan dönüşümün yönünü de gösteriyor. Bununla birlikte veriler, dikkatle değerlendirmemiz gereken önemli başlıklara da işaret ediyor. Ankara'nın ihracat performansı güçlü olmakla birlikte, büyümenin daha sağlam ve sürdürülebilir bir zemine kavuşması için ülke, sektör ve ürün çeşitliliğinin artırılması gerekiyor. Nitekim ilk altı aydaki ihracat artışının yaklaşık dörtte üçü yalnızca dört ülkeden, yarıya yakını ise tek bir sanayi kolundan geldi.

Aynı dönemde Ankara'nın 25 ihracat sektörünün 10'unda gerileme yaşandı. Önümüzdeki dönemde temel hedefimiz; savunma ve teknoloji sektörlerinde oluşan bilgi birikimi ile üretim kabiliyetinin sivil sanayiye yayılması, büyük ölçekli firmalar ile tedarik zinciri arasındaki etkileşimin güçlendirilmesi ve teknoloji yoğun üretimin sanayimizin geneline yayılması olmalıdır. Ankara Sanayi Odası olarak çalışmalarımızı bu dönüşümü hızlandıracak politikalar ve projeler üzerine yoğunlaştırıyoruz.

Elinizdeki bu rapor, 2026 yılının ilk altı ayına ilişkin ihracat verilerini ortaya koyarken; bu verilerin arka planını analiz etmeyi, eğilimleri değerlendirmeyi ve önümüzdeki döneme ilişkin çıkarımlar sunmayı amaçlıyor. Çünkü ihracat, bir ekonominin üretim kapasitesini, teknolojik yetkinliğini ve küresel rekabet gücünü en somut biçimde yansıtan göstergelerden biridir. Bu çalışmanın sanayicilerimize, ihracatçılarımıza ve karar alıcılarımıza yol gösterici olmasını diliyor; raporun hazırlanmasında emeği geçen İhracat Destek Ofisimiz başta olmak üzere tüm çalışma arkadaşlarıma teşekkür ediyorum.

Ankara Sanayi Odası
Yönetim Kurulu Başkanı

YÖNETİCİ ÖZETİ

İhracat verileri çoğu zaman bir performans göstergesi olarak değerlendirilmektedir. Oysa ihracat sepeti, bir ülkenin ya da bir şehrin üretim kabiliyetlerini ortaya koyan en somut envanterlerden biridir. Bir ürünün bu sepette yer alması; bilgi birikiminin, tedarik zincirinin ve kalite altyapısının oluştuğunu gösterirken, listeden çıkması çoğu zaman üretim yetkinliğindeki zayıflamanın ilk işaretini vermektedir. Bu rapor, 2026 yılının ilk altı ayına ait ihracat verilerini aktarmanın ötesinde, tek bir soruya cevap aramaktadır: Bu performans hangi dinamiklerle ortaya çıktı ve sürdürülebilir mi?

Bu sorunun önemi açıktır. İhracat, bugünün kararlarından çok geçmiş yıllarda oluşturulan üretim kapasitesinin ve sanayi politikalarının sonucudur. Bugün ulaşılan rakamlar, mevcut ekonomik görünümün yanı sıra yıllar içinde biriktirilen teknolojik kabiliyetini, yatırım tercihlerini ve üretim altyapısını da yansıtmaktadır. Bu nedenle dönemsel ihracat verileri, sanayi politikalarının sonuçlarını değerlendirme imkânı sunmaktadır.

Ankara, 2026 yılının ilk yarısında Türkiye'nin ihracat artışına en güçlü katkıyı sağlayan merkezlerden biri olmuştur. Ülke genelinde aynı dönemde kaydedilen yaklaşık 4,7 milyar dolarlık ihracat artışının yaklaşık 2 milyar doları Ankara'dan gelmiştir. Böylece Başkent, Türkiye'nin toplam ihracat artışının yaklaşık yüzde 40'ını tek başına karşılamıştır. Bu performans, Ankara'nın savunma, havacılık, makine, elektronik ve diğer yüksek katma değerli sektörlerde oluşturduğu üretim kapasitesinin dış ticarete giderek daha güçlü biçimde yansıdığını göstermektedir.

Bu büyüme, ihracat hacmindeki artışla birlikte üretim yapısındaki dönüşümü de yansıtmaktadır. Geçen yılın aynı döneminde Ankara'nın en büyük ihracat sektörü kimyevi maddeler iken bu yıl elektrik ve elektronik sektörü olmuştur. Başkent ilk kez bir milyar doların üzerinde ihracat gerçekleştiren iki ana sektöre (elektrik elektronik, otomotiv) aynı anda ulaşmıştır. Bu dönüşümün temelinde, uzun yıllar kamu talebiyle geliştirilen üretim kabiliyetinin uluslararası pazarlarda kendi müşterisini oluşturması bulunmaktadır. Büyümenin yaklaşık yarısı ise sektör istatistiklerinde ayrı gösterilmeyen savunma ve havacılık sanayiinden kaynaklanmaktadır. Türkiye genelinde de benzer biçimde ihracat artışının ağırlığı İstanbul dışındaki illere kaymış; ilk 20 ilin ihracatı yüzde 5,7 artarken, İstanbul hariç tutulduğunda bu oran yüzde 10,8'e yükselmiştir.

Veriler aynı zamanda dikkatle değerlendirilmesi gereken önemli bir yapısal özelliğe de işaret etmektedir. Ankara'daki ihracat artışının yaklaşık dörtte üçü yalnızca dört ülkeden gelmiş, tek başına Ukrayna toplam artışın yaklaşık dörtte birini oluşturmuştur. İlk 20 pazarın toplam ihracattaki payı yüzde 72,4'e yükselirken bu grubun dışında kalan pazarlara yapılan ihracat gerilemiştir. Türkiye genelinde pazar çeşitliliği artarken Ankara'da yoğunlaşmanın güçlenmesi iki farklı eğilimi göstermektedir. Benzer şekilde Ankara'nın 25 ihracat sektörünün 10'unda gerileme yaşanmıştır. Hazır giyim, mücevher ve mobilya sektörlerindeki düşüşler ile yüksek teknoloji sektörlerindeki güçlü büyüme birlikte değerlendirildiğinde, Başkent'te teknoloji odaklı yeni üretim yapısı güç kazanırken geleneksel imalatın dönüşüm ihtiyacı da daha görünür hâle gelmektedir.

Bugünkü performans önemli bir başarıdır. Önümüzdeki dönemin temel hedefi ise bu başarıyı güçlü ve sürdürülebilir bir yapıya dönüştürmektir. Bunun yolu yeni bir yıldız sektör arayışından çok, savunma ve teknoloji firmalarında oluşan bilgi birikiminin tedarik zincirine, orta teknoloji sektörlerine ve sivil sanayiye yayılmasından geçmektedir. Üretim ekosistemleri, oluşturdıkları kabiliyeti ekonominin diğer alanlarına aktarabildikleri ölçüde kalıcı rekabet üstünlüğü sağlayabilmektedir. Ankara açısından stratejik öncelik de bu dönüşümün hızlandırılmasıdır.

İhracatın dış koşulları da aynı dönemde önemli ölçüde değişmiştir. Avrupa Birliği, 1 Temmuz 2026 itibarıyla çelik ithalat kotasını yaklaşık yarıya indirmiş, kota aşımında uygulanan ilave vergiyi yüzde 50'ye yükseltmiş ve 1 Ekim 2026'dan itibaren çeliğin ilk kez sıvı hâlde üretildiği ülkenin belgelendirilmesini zorunlu hâle getirmiştir. Bu düzenlemeler ile Sınırdaki Karbon Düzenleme Mekanizması birlikte değerlendirildiğinde, Avrupa pazarında rekabet maliyet avantajının ötesine taşınmaktadır. Ölçebilen, izleyebilen ve üretim süreçlerini uluslararası standartlara uygun biçimde belgelendirebilen firmalar yeni dönemin rekabet üstünlüğünü elde edecektir. Bu görünüm, üretim kapasitesi kadar ölçme, izlenebilirlik ve belgelendirme altyapısına yapılacak yatırımları da stratejik hâle getirmektedir.

Önümüzdeki dönemde temel hedef, yüksek katma değerli üretim gerçekleştiren ve uluslararası rekabet koşullarını karşılayabilen firma sayısını artırabilmektir. Ankara Sanayi Odası olarak bu raporla amacımız, mevcut performansı değerlendirmek kadar, sanayimizin sürdürülebilir rekabet gücünü artıracak politika ve stratejilere de katkı sunmaktır.

GİRİŞ

İhracat, ülkelerin üretim kapasitesini, rekabet gücünü ve küresel ekonomiye entegrasyon düzeyini ortaya koyan en temel ekonomik göstergelerden biridir. Bununla birlikte ihracat verileri, dönemsel satış sonuçlarının yanı sıra üretim kabiliyetini, teknolojik yetkinliği, rekabet gücünü ve sanayinin dönüşüm kapasitesini de yansıtır. Bu nedenle ihracat rakamlarının doğru okunması, ihracatın büyüklüğünü değerlendirmenin ötesinde bu performansın hangi üretim altyapısı ve hangi rekabet dinamikleri üzerine inşa edildiğini analiz etmeyi gerektirir.

Bu anlayışla hazırlanan rapor, 2026 yılının ilk altı ayına ilişkin ihracat verilerini istatistiksel bir değerlendirme ile sınırlı tutmamakta; Türkiye ve Ankara sanayisinin hangi alanlarda güç kazandığını, hangi alanlarda yapısal risklerle karşı karşıya bulunduğunu ve büyümenin hangi dinamiklerden beslendiğini analiz etmektedir. Rapor boyunca temel olarak şu soruya cevap aranmaktadır: Ortaya çıkan ihracat performansı hangi unsurların sonucudur ve bu performans sürdürülebilir bir yapıya dönüşebilecek midir?

Bu çerçevede hazırlanan 2026 Yılı İlk Altı Aylık İhracat Değerlendirme Raporu, Türkiye ve Ankara'nın Ocak-Haziran dönemindeki ihracat performansını kapsamlı bir bakış açısıyla ele almaktadır. Raporda, Türkiye'nin genel ihracat görünümü ile sanayi sektöründeki gelişmeler değerlendirilmekte; Ankara'nın ihracatı ise ülke, sektör ve teknoloji düzeyi ekseninde ayrıntılı olarak incelenmektedir. Böylece Başkent'in Türkiye ihracatı içindeki konumu, ihracatın büyüme kaynakları, pazar yapısı, sektörel dönüşümü ve rekabet üstünlüğü somut veriler ışığında analiz edilmektedir.

Raporun bir diğer amacı, küresel ticaret ortamında yaşanan güncel gelişmelerin Ankara sanayisi üzerindeki muhtemel etkilerini ortaya koymaktır. Bu kapsamda Avrupa Birliği'nin 1 Temmuz 2026 itibarıyla yürürlüğe koyduğu yeni çelik ithalat rejimi ayrıntılı biçimde değerlendirilmiş; söz konusu düzenlemenin Türkiye'nin çelik sektörü ile çelik kullanan sanayi kolları üzerindeki olası sonuçları analiz edilmiştir. Bunun yanında ihracat pazarlarının çeşitlendirilmesi, teknoloji yoğun üretimin güçlendirilmesi, yeşil ve dijital dönüşüm süreçleri ile uluslararası rekabet koşullarındaki değişimlerin sanayimiz açısından ortaya çıkardığı fırsatlar ve riskler de raporun temel değerlendirme alanları arasında yer almaktadır.

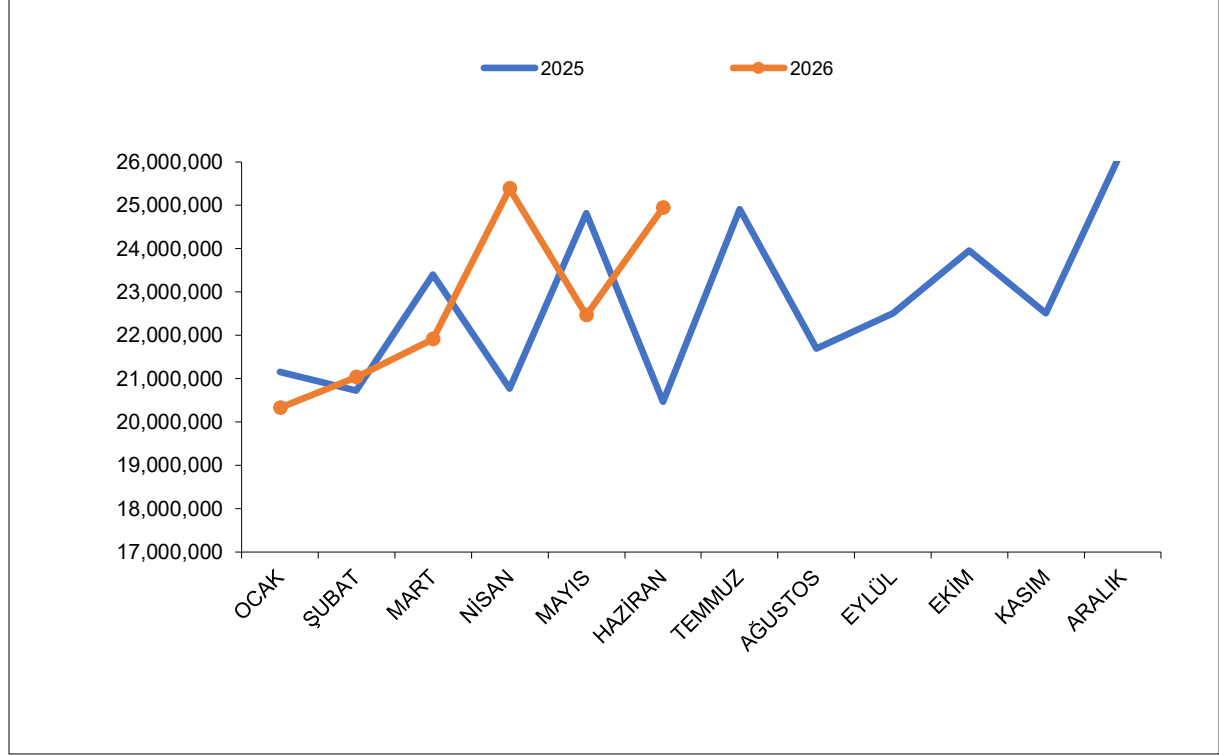
Raporun ayırt edici yönlerinden biri, verileri sunmanın ötesine geçerek verilerin arkasındaki eğilimleri yorumlaması, neden-sonuç ilişkilerini ortaya koyması ve önümüzdeki döneme ilişkin stratejik çıkarımlar geliştirmesidir. Bu doğrultuda hazırlanan ASO Bakışı ve ASO Değerlendirmeleri, temel istatistikleri destekleyen analitik değerlendirmeler sunarak ihracat performansının daha bütüncül bir bakış açısıyla okunmasına katkı sağlamaktadır.

Ankara Sanayi Odası olarak bu çalışmanın; sanayicilerimize, ihracatçılarımıza, politika yapıcılara ve ilgili tüm paydaşlara güncel ve analitik bir değerlendirme çerçevesi sunmasını, karar alma süreçlerine katkı sağlamasını ve Ankara'nın yüksek katma değerli, teknoloji odaklı ve sürdürülebilir ihracat vizyonunu destekleyen önemli bir başvuru kaynağı olmasını temenni ediyoruz.

TÜRKİYE'DE İHRACATIN GENEL DURUMU

Türkiye İhracatçılar Meclisi (TİM) verilerine göre, 2025 yılının Ocak-Haziran döneminde Türkiye'nin toplam ihracatı 131,4 milyar ABD Doları iken, 2026 yılının aynı döneminde %3,6 oranında artışla 136,1 milyar ABD Doları olarak gerçekleşmiştir.

Grafik 1: Aylar Bazında Toplam İhracat (Bin ABD Doları (\$))

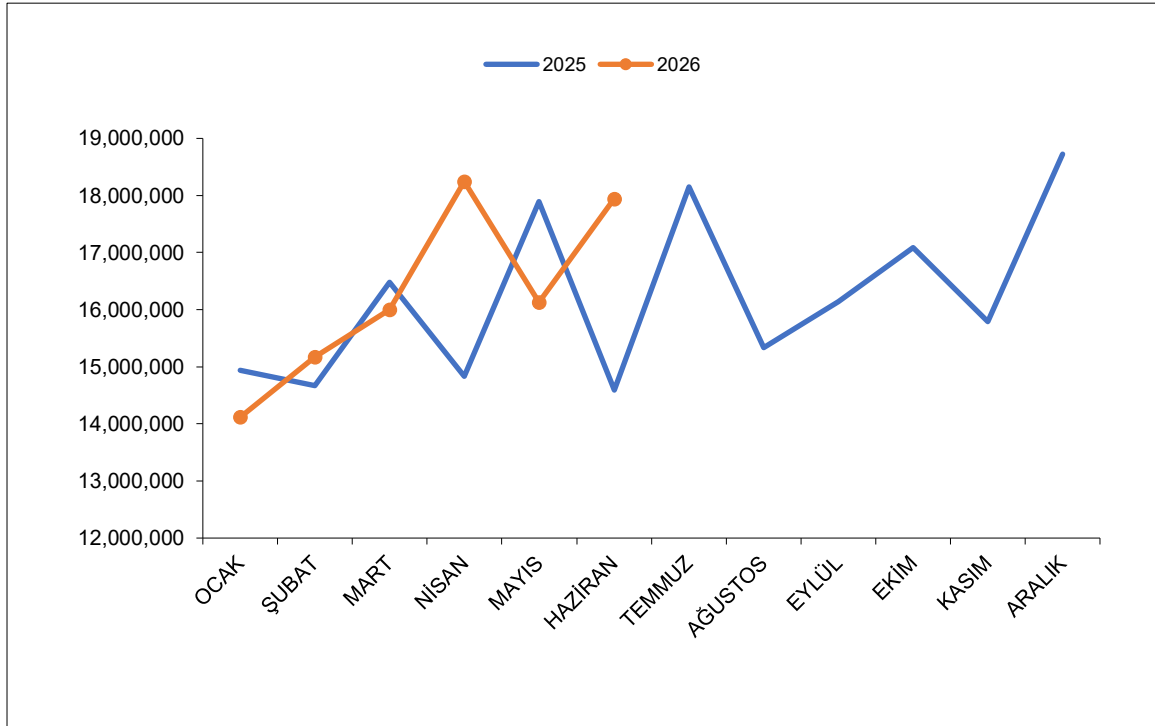
Kaynak: Türkiye İhracatçılar Meclisi (TİM), Yıllık İhracat Rakamları

2026 yılında ihracat Ocak ayından Nisan ayına kadar kesintisiz bir artış eğilimi gösterirken, 2025 yılının aynı döneminde dalgalı bir seyir izlenmiş ve benzer bir yükseliş eğilimi görülmemiştir (Grafik 1). Şubat, Nisan ve Haziran aylarında 2026 yılı ihracat performansı önceki yılın üzerinde gerçekleşirken, Ocak, Mart ve Mayıs aylarında 2025 yılı seviyelerinin altında kalmıştır. Özellikle Nisan ve Haziran aylarında belirgin artışlar kaydedilmiş, Mayıs ayında ise bir önceki aya göre düşüş gözlenmiştir. Bu eğilim, 2026 yılının ilk yarısında ihracat performansının aylık bazda dalgalı bir görünüm sergilediğini desteklemektedir. Söz konusu görünüm, ihracatta kalıcı ve güçlü bir ivmeden ziyade küresel ekonomik koşullara duyarlı, kırılgan ancak pozitif yönlü bir büyüme eğilimine işaret etmektedir. Bu nedenle 2026 yılının ikinci yarısında ihracat performansının sürdürülebilirliği; dış pazarlardaki talep koşullarının yanı sıra rekabet gücünü artıracak sanayi, teknoloji ve ticaret politikalarının etkinliğine bağlı olacaktır.

Tarıma dayalı işlenmiş ürünler, kimyevi maddeler ve mamuller ile sanayi mamulleri başlıklarından oluşan sanayi sektörünün 2025 yılı ilk 6 aylık ihracat değeri 93,4 milyar ABD Doları iken, 2026 yılının aynı döneminde %4,5 artışla 97,6 milyar ABD Dolarına yükselmiştir. Sanayi sektörü ihracatının aylık seyri de toplam ihracata paralel bir görünüm sergilemiştir (Grafik 2). Her iki göstergede 2026 yılı değerleri Şubat, Nisan ve Haziran aylarında 2025 yılının

üzerinde; Ocak, Mart ve Mayıs aylarında ise önceki yılın altında gerçekleşmiştir. Sanayi sektörü ihracatında özellikle Nisan ve Haziran aylarında belirgin artışlar kaydedilmiş ve ihracat sırasıyla 18,2 milyar ABD Doları ve 17,9 milyar ABD Doları seviyesine ulaşmıştır. Toplam ihracat ile sanayi sektörü ihracatındaki bu paralel seyir, sanayinin Türkiye ihracatının aylık performansındaki belirleyici konumunu sürdürdüğünü göstermektedir. İlk altı aylık görünüm, Türkiye ihracatının küresel ticaretteki zorlu koşullara rağmen dirençli bir yapı sergilediğini düşündürmektedir. Ancak ihracatın sürdürülebilir biçimde daha yüksek büyüme patikasına taşınabilmesi; katma değerli üretimin artırılması, yeni pazarlara erişimin güçlendirilmesi ve sanayinin rekabetçiliğini destekleyecek yapısal dönüşüm politikalarının kararlılıkla uygulanmasına bağlıdır.

Grafik 2: Aylar Bazında Sanayi Sektörü İhracatı (Bin ABD Doları (\$))

Kaynak: Türkiye İhracat Meclisi (TİM), Sektörel Bazda Rakamlar

Aylar bazında sanayi sektörü ihracatı, toplam ihracata genel olarak paralel bir seyir izlemiştir (Grafik 2). Geçtiğimiz yılın aynı dönemine göre 2026 yılının ilk yarısında tarım sektöründe %3,0, sanayi sektöründe %4,5, madencilik sektöründe ise %19,9 oranında artış gerçekleşmiştir. Genel ihracat artış oranı %3,6 düzeyinde gerçekleşirken, sanayi sektöründeki %4,5'lik ihracat artışı hem genel ihracat performansının hem de tarım sektöründeki artışın üzerindedir. Madencilik sektöründe ise daha düşük hacimli ihracat yapısına rağmen %19,9 ile dikkat çekici bir artış kaydedilmiştir (Tablo 1).

2026 yılının ilk yarısında toplam ihracatın yüzde 3,6, sanayi sektörü ihracatının ise yüzde 4,5 oranında artmış olması, mevcut eğilimin yılın ikinci yarısında da sürmesi hâlinde 2026 yılı ihracatının geçen yılın üzerinde gerçekleşebileceğine işaret etmektedir.

Ancak bu verileri doğru okuyabilmek için büyümenin kaynağına bakmak gerekmektedir. Sanayi ihracatının toplam ihracattan daha hızlı artması olumlu bir gelişmedir; esas belirleyici

olan ise bu büyümenin hangi sektörlerden beslendiğidir. Teknoloji yoğun üretimden kaynaklanan bir artış ile geleneksel sektörlerde gerçekleşen büyüme oranı, Türkiye'nin rekabet gücü açısından aynı anlamı taşımamaktadır. Orta ve uzun vadede sürdürülebilir ihracat başarısını belirleyen unsur, ihracatın büyüklüğünden çok teknolojik derinliğidir. Ankara örneğinde görüleceği üzere, benzer büyüme oranları çok farklı üretim yapılarının ve rekabet kapasitelerinin sonucu olabilmektedir.

Tablo 1: Ocak-Haziran Dönemi Türkiye İhracat Rakamları (Milyar ABD Doları (\$), %)

SEKTÖR	2025 Ocak-Haziran	2026 (Ocak- Haziran)	DEĞİŞİM (%)
TARIM	17,5	18,0	3,0
SANAYİ	93,4	97,6	4,5
MADENCİLİK	2,9	3,4	19,9
TOPLAM	113,8	119,0	4,6
İhracatçı Birlikleri Kaydından Muaf İhracat ile Antrepo ve Serbest Bölgeler Farkı	17,6	17,0	-3,3
GENEL İHRACAT TOPLAMI	131,4	136,1	3,6

Kaynak: Türkiye İhracatçıları Meclisi (TİM), Yıllık İhracat Rakamları

ASO BAKIŞI 1: BİR PUANIN HİKÂYESİ

2026 yılının ilk yarısında Türkiye'nin İhracatçı Birlikleri kaydına tabi ihracatı yüzde 4,6 artarken, genel ihracat artışı yüzde 3,6 olarak gerçekleşmiştir. Yaklaşık bir puanlık bu fark, ihracatçı birlikleri kaydından muaf işlemler ile antrepo ve serbest bölge kaynaklı ticaret hacmindeki gerilemeden kaynaklanmaktadır. Söz konusu kalem 17,6 milyar dolardan 17,0 milyar dolara düşmüştür.

Bu farklılık, ihracat verilerinin doğru yorumlanması açısından önem taşımaktadır. Üretim temelli ihracat artışını sürdürürken, aracılık ve transit nitelikli ticaret hacmi daralmıştır. Bu nedenle manşette yer alan yüzde 3,6'lık artış, sanayi ihracatındaki gerçek ivmeyi tam olarak yansıtmamaktadır. Üretim odaklı ihracat esas alındığında, Türkiye sanayisinin performansı manşette görülen oranın yaklaşık bir puan üzerinde gerçekleşmiştir.

TÜRKİYE İHRACATININ ÜLKELERE GÖRE ANALİZİ

2025 yılının ilk 6 ayında Türkiye'nin ihracatında ilk 20 ülke toplamı 74,44 milyar ABD Doları iken, 2026 yılının aynı döneminde %3,4 oranında artışla 76,95 milyar ABD Dolarına yükselmiştir. İlk 20 ülkenin toplam ihracat içindeki payı 2026 yılı Ocak-Haziran döneminde %64,64 olarak gerçekleşmiştir. Söz konusu veriler, İhracatçı Birlikleri kaydından muaf ihracat ile antrepo ve serbest bölgeler kaynaklı farklar hariç tutularak hesaplanmıştır.

Ülke bazında incelendiğinde, 2026 yılının ilk 6 ayında Türkiye'nin en fazla ihracat gerçekleştirdiği ülke, önceki yıl olduğu gibi Almanya olmuştur. Almanya'ya yapılan ihracat 9,70 milyar ABD Dolarından 10,12 milyar ABD Dolarına yükselmiştir. ABD, %10,5'lik artışla ikinci sıraya çıkarken, Birleşik Krallık üçüncü, İtalya ise dördüncü sırada yer almıştır. İspanya, Fransa, Polonya, Bulgaristan, Fas, Ukrayna, Mısır, Çin ve Suudi Arabistan'a yapılan ihracatta artış kaydedilirken; Irak, Romanya, Rusya Federasyonu, Belçika, Birleşik Arap Emirlikleri ve Yunanistan'a yönelik ihracatta düşüş görülmüştür. Özellikle Birleşik Arap Emirlikleri'ne yapılan ihracattaki %37,8'lik gerileme dikkat çekerken, Ukrayna ve Çin'e yönelik ihracatta sırasıyla %34,3 ve %32,7 oranlarında güçlü artışlar kaydedilmiştir (Tablo 2).

Bu gelişmeler, Türkiye'nin ihracat pazarlarında Avrupa ülkelerinin ağırlığını koruduğunu; bununla birlikte ABD, Ukrayna, Çin, Mısır ve Suudi Arabistan gibi farklı pazarlarda da artış eğiliminin sürdüğünü göstermektedir. İlk 20 ülke toplamındaki artışa rağmen bu ülkelerin toplam ihracat içindeki payının %64,64 seviyesinde gerçekleşmesi, ihracat pazarlarında belirli bir yoğunlaşmanın devam ettiğini; ancak pazar çeşitliliğinin de önemini koruduğunu işaret etmektedir.

Tablo 2: 2026 Yılı Ocak-Haziran Dönemi İhracatında İlk 20 Ülke (Milyar ABD Doları (\$), %)

	ÜLKE	2025 Ocak-Haziran	2026 Ocak-Haziran	Değişim (%)	Pay (%, 2026)
1.	Almanya	9,70	10,12	4,3	8,50
2.	ABD	6,31	6,97	10,5	5,86
3.	Birleşik Krallık	6,55	6,85	4,5	5,75
4.	İtalya	6,34	6,81	7,4	5,72
5.	İspanya	5,06	5,58	10,1	4,68
6.	Fransa	4,98	5,35	7,5	4,49
7.	Irak	4,85	4,04	-16,5	3,40
8.	Romanya	4,01	3,67	-8,3	3,09
9.	Hollanda	3,52	3,56	1,2	2,99
10.	Polonya	2,93	3,17	8,4	2,67
11.	Rusya Federasyonu	2,84	2,74	-3,5	2,30
12.	Bulgaristan	2,23	2,55	14,3	2,15
13.	Belçika	2,35	2,19	-6,7	1,84
14.	Fas	1,81	2,15	19,1	1,81
15.	Ukrayna	1,59	2,14	34,3	1,79
16.	BAE	3,25	2,02	-37,8	1,70
17.	Mısır	1,58	1,93	22,2	1,62
18.	Çin	1,36	1,81	32,7	1,52
19.	Yunanistan	1,80	1,75	-2,8	1,47
20.	Suudi Arabistan	1,37	1,53	11,5	1,28
İlk 20 Ülke Toplam		74,44	76,95	3,4	64,64
Genel Toplam		113,75	119,04	4,6	100

Kaynak: Türkiye İhracatçılar Meclisi (TİM), 2026 Ocak-Haziran Ülkeler Konsolide İhracat Rakamları

Tablo 2'de ortaya çıkan görünüm, Türkiye ihracatının geleneksel pazarlardaki güçlü konumunu korurken, küresel ticaret dinamiklerindeki değişimlere karşı daha esnek ve dirençli bir ihracat yapısına duyulan ihtiyacı da açıkça yansıtmaktadır. Özellikle jeopolitik gelişmeler, korumacılık eğilimleri ve küresel talepte yaşanan dalgalanmalar dikkate alındığında, ihracatın sürdürülebilir büyümesi mevcut pazarlardaki performansın korunmasına, yüksek büyüme potansiyeline sahip yeni pazarlara erişimin artırılmasına ve ürün çeşitliliğinin geliştirilmesine bağlı olacaktır. Bu çerçevede pazar çeşitlendirmesi, Türkiye'nin dış ticarete rekabet gücünü artıracak stratejik önceliklerden biri olmayı sürdürmektedir.

ASO BAKIŞI 2: TÜRKİYE İÇİN ÇIKARIMLAR

- Türkiye'nin İhracatçı Birlikleri kaydına tabi ihracatı yüzde 4,6 artmış olup bu gelişim üretim temelli ihracatın manşette yer alan yüzde 3,6'lık artışın üzerinde bir performans sergilediğini göstermektedir.
- 2026 yılının ilk yarısında ihracat artışının temel taşıyıcısı sanayi olmuştur. Sanayi sektörü ihracatı 97,6 milyar dolara ulaşarak toplam ihracattan daha güçlü bir büyüme kaydetmiştir.
- İlk 20 ülkenin toplam ihracattaki payı yüzde 65,4'ten yüzde 64,6'ya gerilemiştir. Bu değişim, Türkiye ihracatında pazar çeşitliliğinin güçlendiğine; Amerika Birleşik Devletleri, Ukrayna, Çin ve Mısır gibi pazarlardaki artışın daha dengeli bir ihracat yapısına katkı sunduğuna işaret etmektedir.
- Önümüzdeki dönemde ihracat artışının sürdürülebilirliği, mevcut pazarlara daha fazla ürün satmaktan çok, ihraç edilen ürünlerin teknoloji düzeyini ve katma değerini yükseltmeye bağlı olacaktır.

TÜRKİYE’NİN İLLERE GÖRE İHRACATI

Tablo 3: Ocak-Haziran Dönemi İllerin İhracat Performansı* (Milyon ABD Doları (\$), %)

	İLLER	2025	2026	DEĞİŞİM (%)
1	İstanbul	46.382,2	46.083,7	-0,6
2	Kocaeli	11.643,6	12.747,4	9,5
3	Bursa	8.538,1	9.144,7	7,1
4	Ankara	7.117,8	9.078,1	27,5
5	İzmir	6.676,3	7.162,6	7,3
6	Gaziantep	4.849,3	5.037,9	3,9
7	Sakarya	2.574,3	2.652,8	3,0
8	Denizli	2.281,9	2.448,6	7,3
9	Manisa	2.485,7	2.248,8	-9,5
10	Mersin	1.528,4	1.946,8	27,4
11	Hatay	1.740,6	1.808,8	3,9
12	Konya	1.639,1	1.691,1	3,2
13	Adana	1.453,7	1.690,9	16,3
14	Kayseri	1.436,9	1.467,6	2,1
15	Antalya	1.075,2	1.169,9	8,8
16	Tekirdağ	957,8	1.137,3	18,7
17	Eskişehir	748,6	845,4	12,9
18	Yalova	300,6	815,9	171,4
19	Trabzon	636,9	752,1	18,1
20	Şırnak	501,1	644,5	28,6

Kaynak: Türkiye İhracatçılar Meclisi (TİM), 2026 Ocak-Haziran İller Bazında Rakamlar

*İhracatçı firmaların kanuni merkezleri baz alınarak hesaplanmıştır.

2026 yılı Ocak-Haziran dönemine ilişkin ihracat verileri, Türkiye genelinde ilk 20 il arasında ihracat performansının büyük ölçüde artış yönlü seyrettiğini ortaya koymaktadır (Tablo 3). Bu

dönemde İstanbul ihracat büyüklüğü bakımından lider konumunu korumakla birlikte, ihracatı 46,38 milyar ABD Dolarından 46,08 milyar ABD Dolarına gerileyerek %0,6 oranında sınırlı bir düşüş göstermiştir. Buna karşılık Kocaeli, Bursa, Ankara, İzmir ve Gaziantep gibi yüksek ihracat hacmine sahip illerde artış yaşanması, Türkiye ihracatının büyük üretim merkezleri üzerinden güçlenmeye devam ettiğini göstermektedir.

Ankara, 2026 yılının ilk yarısında 9,08 milyar ABD Doları ihracat gerçekleştirerek Türkiye genelinde 4. sıradaki yerini korumuştur. Başkent'in ihracatı, 2025 yılının aynı dönemindeki 7,12 milyar ABD Doları seviyesinden %27,5 oranında artarak dikkat çekici bir yükseliş kaydetmiştir. **Bu artış, Ankara'nın ihracat hacmindeki büyümenin savunma sanayii, ileri teknoloji, makine, elektrik-elektronik ve yüksek katma değerli üretim alanlarında güçlenen konumuyla desteklendiğini ve bunun dış ticaret verilerine yansıdığını göstermektedir.**

Ankara'nın yanı sıra Yalova (%171,4), Şırnak (%28,6), Mersin (%27,4), Tekirdağ (%18,7), Trabzon (%18,1) ve Adana (%16,3) gibi illerde de kayda değer artışlar gerçekleşmiştir. Bu eğilim, Türkiye ihracatında geleneksel sanayi merkezlerinin yanında farklı bölgesel üretim ve ticaret merkezlerinin de öne çıkmaya başladığını göstermektedir. Öte yandan, ilk 20 il içerisinde İstanbul'da %0,6, Manisa'da ise %9,5 oranında gerileme yaşanmıştır. Buna rağmen İstanbul, 46,08 milyar ABD Doları ile açık ara lider konumunu sürdürmüştür; Kocaeli, Bursa, Ankara ve İzmir ise ilk beşteki yerlerini korumuştur.

Tablo 3'ün bütünü değerlendirildiğinde tek tek illerin performansından daha önemli bir bulgu ortaya çıkmaktadır. İlk 20 ilin toplam ihracatı yüzde 5,7 artmıştır; ancak İstanbul hariç tutulduğunda bu artış yüzde 10,8'e yükselmektedir. İstanbul'un ilk 20 il içindeki payı yüzde 44,4'ten yüzde 41,7'ye gerilemiştir. Bu dönemde Türkiye ihracatındaki büyüme İstanbul dışındaki illerden gelmiştir. Türkiye'nin ihracat coğrafyası, uzun yıllardır süregelen tek merkezli yapısından yavaş da olsa uzaklaşmaktadır.

Bu bulgunun ikinci bir yüzü daha vardır. İlk 20 ilin ihracatı bu dönemde yaklaşık 6,0 milyar dolar artmıştır; oysa Türkiye'nin İhracatçı Birlikleri kaydına tabi toplam ihracat artışı yaklaşık 5,3 milyar dolardır. Aradaki fark, ilk 20 ilin dışında kalan illerin toplamda küçüldüğü anlamına gelmektedir. Yoğunlaşma İstanbul'dan çıkmakta; ancak henüz tabana yayılmamakta, ilk 20 ilin kendi içinde toplanmaktadır.

Bu veriler değerlendirilirken, ihracatçı firmaların kanuni merkezleri esas alınarak yapılan hesaplamaların sonuçları etkileyebileceği göz önünde bulundurulmalıdır. Üretim faaliyetleri farklı illerde gerçekleşse dahi, ihracat beyanlarının firmanın kayıtlı merkez adresine göre yapılması, bazı illerin ihracat rakamlarını fiili üretim düzeyinden farklı gösterebilmektedir. Bu nedenle il bazlı ihracat verileri yorumlanırken üretim kapasitesi ile birlikte firmaların merkez adresleri ve beyan yapıları da dikkate alınmalıdır. Ankara örneğinde olduğu gibi, merkez ve üretim kapasitesinin önemli ölçüde örtüştüğü illerde bu veriler, bölgenin ihracat potansiyelini daha sağlıklı biçimde yansıtmaktadır.

Bu noktada il bazında açıklanan ihracat verilerinin yorumlanmasında firma merkez adresi uygulamasının dikkate alınması büyük önem taşımaktadır. Türkiye'de çok sayıda büyük ölçekli firmanın üretim tesisleri farklı illerde bulunmasına rağmen ihracat işlemleri şirket merkezinin

kayıtlı olduğu il üzerinden gerçekleştirilmektedir. Örneğin üretimi Kocaeli, Bursa veya Sakarya'da yapılan bir ürünün ihracatı, şirket merkezinin İstanbul'da bulunması nedeniyle İstanbul ihracatı olarak kaydedilebilmektedir. Benzer şekilde Ankara merkezli savunma sanayii, makine veya teknoloji firmalarının farklı illerdeki üretim tesislerinden gerçekleştirilen ihracat işlemleri de Ankara hanesine yazılabilmektedir. Bu nedenle il ihracat verileri değerlendirilirken, bu istatistiklerin üretimin coğrafi dağılımı ile beraber ihracatçı firmaların kurumsal merkezlerinin yoğunlaştığı yapıyı da yansıttığı göz önünde bulundurulmalıdır. Dolayısıyla illerin gerçek üretim kapasitesi, sanayi katma değeri ve dış ticaret performansı analiz edilirken ihracat verilerinin sanayi sicili, üretim, istihdam ve yatırım göstergeleriyle birlikte değerlendirilmesi daha sağlıklı sonuçlar ortaya koyacaktır.

ASO BAKIŞI 3: İHRACAT NEREDE ÜRETİLİYOR?

Türkiye'de il bazlı ihracat istatistikleri, ihracatı gerçekleştiren firmanın kanuni merkezinin bulunduğu ile kaydedilmektedir. Bu yöntem, üretimin gerçekleştiği ili değil, şirket merkezinin bulunduğu ili esas almaktadır. Üretim tesisleri farklı illerde bulunan çok sayıda firmanın varlığı dikkate alındığında, mevcut istatistikler üretim coğrafyasından çok şirket merkezlerinin coğrafyasını yansıtmaktadır.

Bu yapı, belirli illerin yanı sıra il bazındaki tüm ihracat verilerinin yorumlanmasını etkilemektedir. Bazı illerde gözlenen yüksek artış oranları, üretim kapasitesindeki değişimin yanı sıra şirket merkezlerinin konumundan kaynaklanan istatistiksel etkileri de içerebilmektedir. Bu nedenle il bazlı ihracat verilerinin, üretim ve sanayi göstergeleriyle birlikte değerlendirilmesi daha sağlıklı sonuçlar verecektir.

Ticaret Bakanlığı tarafından faaliyet illeri esas alınarak yayımlanan ihracat verileri önemli bir gelişme olmakla birlikte, bölgesel sanayi politikalarının doğru tasarlanabilmesi için üretim tesisi esasına dayalı, daha kapsamlı ve düzenli istatistiklerin oluşturulmasına ihtiyaç bulunmaktadır. Ankara Sanayi Odası olarak, ilgili kurumlar tarafından bu alandaki istatistik altyapısının geliştirilmesini gerekli görüyoruz; üretim yerini esas alan il bazlı ihracat verilerinin politika tasarımına önemli katkı sağlayacağına inanıyoruz. Bu doğrultuda yürütülecek çalışmalara her türlü teknik katkıyı sunmaya hazır olduğumuzu ifade ediyoruz.

Sonuç: Üretim coğrafyasını doğru ölçen istatistikler, bölgesel sanayi politikalarının en güçlü karar destek araçlarından biridir.

ANKARA’NIN TÜRKİYE İHRACATINDAKİ KONUMU

Türkiye'nin ilk 20 ihracatçı ili karşılaştırıldığında Ankara, hem büyüme hızı hem de ihracatının yapısal özellikleri açısından öne çıkmaktadır. Başkent'in bu performansı; savunma ve havacılık, elektronik, makine ve otomotiv sektörlerinde uzun yıllar içinde gelişen üretim kapasitesi, teknoloji birikimi ve sanayi ekosisteminin dış ticarete yansımalarının bir sonucudur. Bu bölümde Ankara'nın ihracat performansı, büyüklüğünün yanı sıra bu başarıyı şekillendiren dinamikler ve yapısal unsurlar çerçevesinde değerlendirilmektedir.

Tablo 4: Ocak-Haziran Dönemi Türkiye ve Ankara İhracatı* (Bin ABD Doları (\$), %)

	2021	2022	2023	2024	2025	2026
Ankara	4.441.806	5.346.959	5.708.417	6.402.424	7.117.779	9.078.139
Türkiye	104.878.701	125.863.711	123.043.610	125.446.326	131.356.112	136.058.739
Ankara'nın Toplam İhracattaki Payı	% 4,24	% 4,25	% 4,64	% 5,1	% 5,42	% 6,67

Kaynak: Türkiye İhracatçılar Meclisi (TİM), Yıllık İhracat Rakamları

**Türkiye'nin ihracat değerine İhracatçı Birlikleri kaydından muaf ihracat ile antrepo ve serbest bölgeler farkı dahildir.*

2021-2026 dönemine ait Ocak-Haziran verileri, Ankara'nın Türkiye genel ihracatındaki payını istikrarlı biçimde artırdığını göstermektedir. 2021 yılının ilk yarısında %4,24 olan Ankara'nın toplam ihracattaki payı, 2026 yılının aynı döneminde %6,67'ye yükselmiştir (Tablo 4). Özellikle 2022 sonrasında artış belirginleşmiş; 2023 yılında %4,64 olan oran, 2024'te %5,10'a, 2025'te %5,42'ye ve 2026'da %6,67'ye ulaşmıştır. Aynı dönemde Ankara'nın Ocak-Haziran ihracatı 4,4 milyar ABD Dolarından 9,1 milyar ABD Doları seviyesine yükselmiştir. Bu seyir, tek bir yılın performansı ile açıklanamayacak kadar uzun süreli; arkasında yıllar içinde biriken bir üretim kabiliyeti bulunmaktadır. Buna karşılık payın son bir yıldaki sıçraması, aşağıda görüleceği üzere dar bir pazar ve sektör grubundan kaynaklanmaktadır. Bu iki okuma birbirini dışlamaz; raporun geri kalanı ikisini birlikte ele almaktadır.

Bu payın anlamı, oranın kendisinden daha çarpıcıdır. Ankara'nın ihracatı 2021 yılının ilk yarısında 4,4 milyar dolar iken 2026'nın aynı döneminde 9,1 milyar dolara ulaşmıştır; Ankara ihracatı beş yılda ikiye katlanmıştır. Aynı dönemde Türkiye ihracatı yaklaşık üçte bir oranında artmıştır. Başka bir ifadeyle Ankara, Türkiye'den yaklaşık üç kat hızlı koşmuştur. Bunun sonucunda Türkiye'nin ihracat coğrafyasında ağırlık merkezi, teknoloji yoğun üretim yapan illere doğru kaymaktadır.

Tablo 5: Ocak-Haziran Dönemi Ankara'nın İhracat Yaptığı Ülkeler (Bin ABD Doları (\$), %)

	ÜLKE	2025	2026	DEĞİŞİM (%)
1	ABD	476.088,45	757.210,56	%59,0
2	Slovakya	255.511,77	686.498,83	%168,7
3	Birleşik Krallık	376.435,03	682.153,17	%81,2
4	Ukrayna	142.324,15	626.433,54	%340,1
5	Çin	501.120,24	606.280,97	%21,0
6	Almanya	491.539,78	560.898,79	%14,1
7	Bulgaristan	321.601,66	423.437,42	%31,7
8	İtalya	241.163,36	287.840,25	%19,4
9	Romanya	166.793,50	263.445,31	%57,9
10	Polonya	225.453,13	259.861,76	%15,3
11	Azerbaycan	147.746,28	186.301,91	%26,1
12	İspanya	130.004,40	162.036,19	%24,6
13	Birleşik Arap Emirlikleri	69.960,25	154.638,82	%121,0
14	Irak	275.173,09	151.448,75	-%45,0
15	Endonezya	44.805,12	145.846,44	%225,5
16	Çekya	235.722,76	140.867,24	-%40,2
17	Fransa	139.829,59	136.885,35	-%2,1
18	Hollanda	90.670,91	125.315,43	%38,2
19	Suudi Arabistan	127.899,72	114.393,99	-%10,6
20	Kuzey Kıbrıs Türk Cum.	80.341,25	99.473,66	%23,8
	İLK 20 ÜLKE TOPLAM	4.540.184,44	6.571.268,38	%44,7

Kaynak: Türkiye İhracatçılar Meclisi (TİM), 2026 Ocak-Haziran Dönemi İl Bazında Ülke Rakamları

2025 yılının ilk yarısında Ankara'nın toplam ihracatı yaklaşık 7,1 milyar ABD Doları iken, 2026 yılının aynı döneminde bu rakam 9,1 milyar ABD Doları seviyesine ulaşmıştır. Bu durum, Ankara'nın ihracatında bir önceki yılın aynı dönemine göre yaklaşık %27,5 oranında artış gerçekleştiğini göstermektedir.

2026 yılında ilk 20 ülkeye gerçekleştirilen 6,6 milyar ABD Dolarlık ihracat, Ankara'nın toplam ihracatının yaklaşık %72,4'üne denk gelmektedir. Bu oran, Ankara'nın dış ticaretinin önemli ölçüde başlıca ihracat pazarlarında yoğunlaştığını göstermektedir. Bununla birlikte ilk 20 ülkeye yapılan ihracatın 2025 yılındaki 4,5 milyar ABD Doları seviyesinden 2026 yılında 6,6 milyar ABD Dolarına yükselerek %44,7 oranında artması, Ankara'nın önde gelen ihracat pazarlarındaki performansının belirgin biçimde güçlendiğini desteklemektedir.

ASO BAKIŞI 4: AYNI YILDA İKİ TERS YÖN

2026 yılının ilk yarısında Türkiye'nin ilk 20 ihracat pazarına yönelik ihracatı yüzde 3,4 artarken, toplam ihracatı yüzde 4,6 büyümüştür. Bu eğilim, ülke genelinde ihracatın daha geniş bir pazar yapısına yayıldığını ve pazar çeşitliliğinin güçlendiğini göstermektedir.

Ankara'da ise farklı bir eğilim ortaya çıkmaktadır. Başkent'in ilk yirmi pazarına ihracatı yüzde 44,7 artarken, toplam ihracat artışı yüzde 27,5 seviyesinde gerçekleşmiştir. Bu görünüm, ihracat büyümesinin giderek daha sınırlı sayıdaki pazarda yoğunlaştığına işaret etmektedir.

Sonuç olarak Ankara, Türkiye ortalamasının yaklaşık altı katı hızında büyürken, ülke genelindeki eğilimin aksine daha dar bir pazar tabanına dayalı bir ihracat yapısı geliştirmektedir. Elde edilen bulgular, kısa vadede güçlü bir performans ortaya koysa da, orta ve uzun vadede pazar çeşitliliğinin artırılmasını stratejik bir öncelik hâline getirmektedir.

Sonuç: Hızlı büyümenin bedeli çoğu zaman dar tabandır.

Tablo 6: Türkiye ve Ankara'da Pazar Yoğunlaşması (%)

	Türkiye	Ankara
İlk 5 pazarın payı (2026)	30,5	37,0
İlk 20 pazarın payı (2025)	65,4	63,8
İlk 20 pazarın payı (2026)	64,6	72,4
Yönelim	Azalıyor	Artıyor

Kaynak: TİM

ASO BAKIŞI 5: LİSTEDEN DÜŞENLER

İhracat performansı, yükselen pazarların yanı sıra mevcut pazarların gelişimi, ürün yapısı ve teknolojik dönüşüm birlikte değerlendirilerek okunmalıdır. Ankara'nın ilk 20 ihracat pazarı içinde bazı ülkelere dikkat çekici gerilemeler yaşanmıştır. 2026 yılının ilk yarısında Irak'a ihracat yüzde 45, Çekya'ya yüzde 40,2, Suudi Arabistan'a yüzde 10,6 ve Fransa'ya yüzde 2,1 azalmıştır. Bu dört pazardaki toplam kayıp yaklaşık 235 milyon dolar düzeyindedir.

Toplam ihracattaki yaklaşık 2 milyar dolarlık artış dikkate alındığında bu tutar sınırlı görünebilir. Ancak ihracatta pazar kayıpları, bugünkü rakamların yanı sıra orta ve uzun vadeli etkileriyle birlikte değerlendirilmelidir. Bir pazarda güven oluşturmak, müşteri ağı geliştirmek ve kalıcı yer edinmek uzun yıllar alırken, bu kazanımların kaybedilmesi çok daha kısa sürede gerçekleşebilmektedir.

Nitekim 2025 yılının ilk yarısında Ankara'nın 6. büyük ihracat pazarı olan Irak bugün 14. sıraya, 9. sıradaki Çekya ise 16. sıraya gerilemiştir. Bu değişim, pazar sıralamalarının da en az ihracat tutarları kadar yakından izlenmesi gerektiğini göstermektedir.

Sonuç: İhracatın geleceğini, listeye girenler kadar listeden düşenler de şekillendirir.

ASO BAKIŞI 6: DERİNLEŞME Mİ, BAĞIMLILIK MI?

Ankara'nın ilk 20 ihracat pazarına yaptığı ihracat 2026 yılının ilk yarısında yüzde 44,7 artarken, toplam ihracat artışı yüzde 27,5 seviyesinde kalmıştır. Bu fark, ilk 20 pazar dışında kalan ülkelere yapılan ihracatın gerilediğini göstermektedir. Nitekim söz konusu pazarlara yapılan ihracat yaklaşık yüzde 3 azalırken, ilk 20 ülkenin toplam ihracat içindeki payı yüzde 63,8'den yüzde 72,4'e yükselmiştir.

Büyümenin coğrafi dağılımı da dikkat çekicidir. Ukrayna, Slovakya, Birleşik Krallık ve Amerika Birleşik Devletleri, Ankara'nın toplam ihracat artışının yaklaşık dörtte üçünü oluşturmuştur. Tek başına Ukrayna'ya yapılan ihracat artışı ise toplam artışın yaklaşık dörtte birine karşılık gelmektedir.

Veriler iki farklı açıdan değerlendirilebilir. İlk olarak, Ankara'nın stratejik pazarlarda derinleştiği ve belirli ülkelere rekabet gücünü artırdığı görülmektedir. İkinci değerlendirme ise büyümenin önemli bir bölümünün bölgesel gelişmeler ve konjonktürel talep artışlarından etkilendiğini göstermektedir. Bu nedenle mevcut performansın ne kadarının kalıcı rekabet üstünlüğünden ne kadarının geçici piyasa koşullarından kaynaklandığının dikkatle analiz edilmesi gerekmektedir.

Sonuç: Stratejik pazarlarda derinleşmek rekabet avantajı sağlar; büyümenin sınırlı sayıda pazarda yoğunlaşması ise aynı zamanda yönetilmesi gereken bir risk alanı oluşturur.

ASO DEĞERLENDİRMESİ: ANKARA

- Ankara'nın ihracatı 2026'nın ilk yarısında yüzde 27,5 büyümüştür. Aynı dönemde Türkiye'nin İhracatçı Birlikleri kaydına tabi ihracatı yüzde 4,6, genel ihracatı yüzde 3,6 artmıştır; Ankara ülke ortalamasının altı katından hızlı büyümüştür.
- Ankara, Türkiye'nin bu dönemdeki ihracat artışının yaklaşık yüzde 40'ını tek başına açıklamaktadır; ülke artışı 4,7 milyar dolar, Ankara'nın artışı 2 milyar dolardır.
- Büyüme hacim değil nitelik büyümesidir. Odamızın Teknolojik Analiz Raporu'na göre 2025 yılında Ankara'nın ihracatında yüksek teknoloji ürünlerinin payı yüzde 13 ile Türkiye ortalamasının yaklaşık üç katıdır.
- Büyümenin tabanı dardır. Artışın yaklaşık dörtte üçü dört ülkeden, yarısına yakını tek bir sanayi kolundan gelmektedir.
- İvmenin korunması, kabiliyetin savunma ve teknoloji firmalarından tedarik zincirine ve sivil sektörlere aktarılmasına bağlıdır.

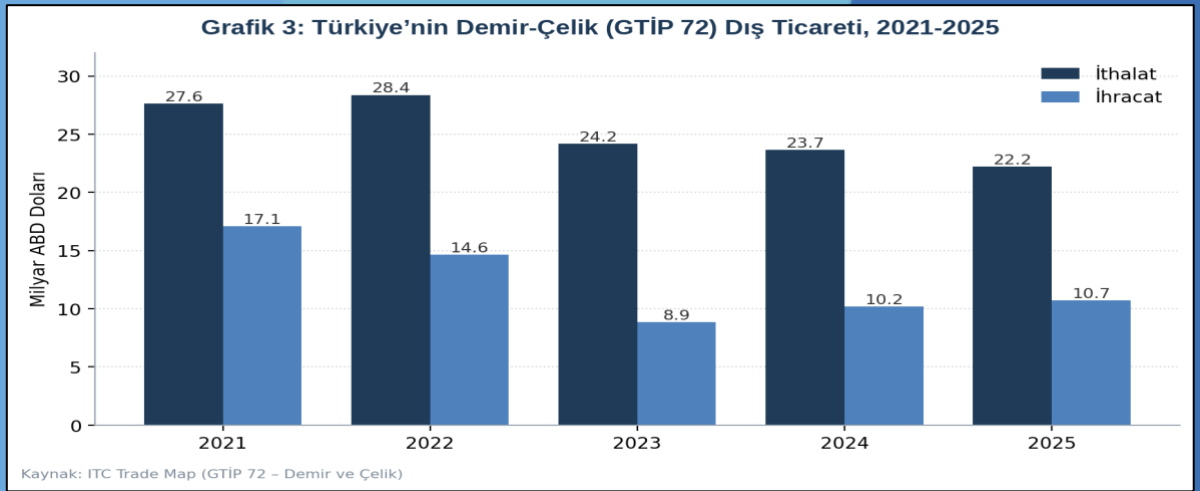
GÜNDEM ANALİZİ: AB'NİN YENİ ÇELİK İTHALAT REJİMİNİN TÜRKİYE VE ANKARA SANAYİSİ AÇISINDAN OLASI ETKİLERİ

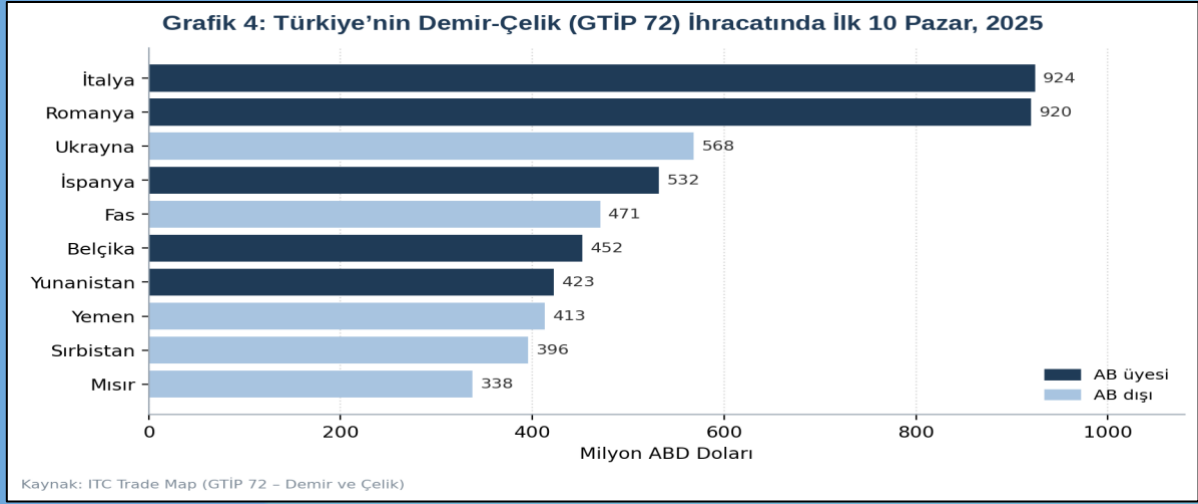
Avrupa Birliği (AB), 2019 yılından bu yana uyguladığı çelik korunma önleminin 30 Haziran 2026 tarihinde sona ermesinin ardından, 1 Temmuz 2026 itibarıyla çok daha kısıtlayıcı ve kalıcı nitelikte yeni bir çelik ithalat rejimini yürürlüğe koymuştur. Yeni düzenleme ile vergisiz ithalata imkân tanıyan yıllık toplam tarife kotası yaklaşık 33,8 milyon tondan 18,3 milyon tona düşürülmüş, kota aşımı durumunda uygulanan ilave gümrük vergisi ise %25'ten %50'ye yükseltilmiştir. Böylece AB, küresel çelik piyasasında artan kapasite fazlası ve ithalat baskısına karşı yerli üreticilerini korumaya yönelik daha güçlü bir ticaret politikası aracı oluşturmuştur.

AB, yeni sistem kapsamında Türkiye'ye 26 ürün kategorisinin 21'inde toplam yaklaşık 2,86 milyon tonluk ülke-spesifik kota tahsis etmiş, bazı kategorilerde ise rekabete açık ortak kota havuzlarına erişim hakkı tanımıştır. Bununla birlikte, Türkiye'nin 2025 yılında AB'ye gerçekleştirdiği yaklaşık 7,9 milyon tonluk çelik ihracatı dikkate alındığında, yeni kota seviyesinin mevcut ihracat hacminin oldukça altında kaldığı görülmektedir. Sektör temsilcileri, ortak kotalardan elde edilebilecek ilave paylarla birlikte AB'ye ihracatın yıllık 3 milyon tonun üzerinde tutulabileceğini öngörmekle birlikte, yeni düzenleme nedeniyle yıllık 3-3,5 milyon ton ve 2,5-3 milyar ABD doları düzeyinde ihracat kaybı riski bulunduğu uyarı etmektedir.

Yeni sistemin en önemli unsurlarından biri de kota aşımında uygulanacak %50 oranındaki ilave gümrük vergisidir. Bu oran, birçok ürün grubunda AB pazarına yapılacak ilave sevkiyatları ekonomik açıdan büyük ölçüde sürdürülemez hâle getirmektedir. Ayrıca kotaların üçer aylık dönemler hâlinde ve "ilk gelen ilk alır" prensibiyle kullanılması, özellikle yüksek talep gören ürün gruplarında kotaların kısa süre içerisinde tükenmesi riskini artırmaktadır.

AB'nin yeni düzenlemesinin Türkiye açısından önemini artıran temel unsur, Avrupa pazarının Türk çelik sektörü için stratejik niteliğidir. Çelik İhracatçıları Birliği verilerine göre AB, yaklaşık %41 pay ile Türkiye'nin en büyük çelik ihracat pazarı konumundadır. İtalya, Romanya, İspanya, Belçika ve Yunanistan gibi ülkeler, Türk çelik ürünlerinin başlıca ihracat destinasyonları arasında yer almaktadır. Dolayısıyla AB kaynaklı her kota daralması Türk çelik sektörünün tamamını doğrudan etkileme potansiyeli taşımaktadır.

Yeni rejimin dikkat çeken bir diğer unsuru ise 1 Ekim 2026 tarihinde yürürlüğe girecek olan “ergitme ve döküm (melt and pour)” belgelendirme yükümlülüğüdür. Bu uygulama kapsamında ithalatçılar, çeliğin ilk kez sıvı hâlde üretildiği ve ilk katılaşma sürecinin gerçekleştiği ülkeyi belgelemek zorunda olacaktır. Özellikle ithal yarı mamul kullanarak üretim gerçekleştiren tesisler açısından bu düzenleme önemli bir risk oluşturmaktadır. Avrupa Komisyonunun 2028 yılında kota hakkının menşe yerine “ergitme ve döküm” ülkesine bağlanması yönünde değerlendirme yapacak olması, tedarik zincirlerinde yapısal dönüşüm ihtiyacını beraberinde getirebilecektir.

AB’nin yeni çelik önlemlerinin dolaylı etkileri de göz ardı edilmemelidir. AB pazarına erişimin zorlaşması, başta Çin ve Rusya olmak üzere küresel kapasite fazlası bulunan ülkelerin ürünlerini Türkiye ve diğer alternatif pazarlara yönlendirmesine neden olabilecektir. Ortaya çıkan bu yapı, Türkiye’nin iç pazarında ve üçüncü ülke pazarlarında fiyat baskısını artırarak rekabet koşullarını daha da zorlaştırabilecektir. Öte yandan, 1 Ocak 2026 itibarıyla kesin uygulama dönemine giren Sınırda Karbon Düzenleme Mekanizması (SKDM) ile birlikte değerlendirildiğinde, Türk çelik sektörünün aynı anda hem kota ve yüksek gümrük vergisi hem de karbon maliyeti baskısıyla karşı karşıya kalacağı görülmektedir.

Ankara sanayisi açısından değerlendirildiğinde, ilin ihracat yapısında çelik, demir ve demir dışı metaller ile makine ve otomotiv gibi çelik yoğun sektörlerin önemli bir ağırlığa sahip olması, AB’nin yeni önlemlerini daha da kritik hâle getirmektedir. Ankara’nın 2026 yılı ilk yarısında çelik ihracatı %5 artışla 547 milyon ABD dolarına, demir ve demir dışı metaller ihracatı ise %21,5 artışla yaklaşık 397 milyon ABD dolarına ulaşmıştır. Aynı dönemde makine ve aksamları ile otomotiv endüstrisi ihracatındaki güçlü artışlar da dikkate alındığında, çelik tedarik zincirinde yaşanabilecek olumsuzluklar Ankara’nın yüksek katma değerli sanayi üretiminin önemli bir bölümünü de etkileme potansiyeline sahiptir.

Bu çerçevede, Türk çelik sektörünün ve çelik kullanan imalat sanayilerinin önümüzdeki dönemde ihracat pazarlarını çeşitlendirmesi, Ortadoğu ve Kuzey Afrika ile Sahra-altı Afrika gibi alternatif pazarlardaki varlığını güçlendirmesi, düşük karbonlu üretim ve yeşil dönüşüm yatırımlarını hızlandırması ve tedarik zincirlerini yeni düzenlemelere uyumlu hâle getirmesi stratejik önem taşımaktadır. Ayrıca, Türkiye’nin AB ile Gümrük Birliği ilişkisi çerçevesinde yeni çelik rejiminin etkilerini azaltacak diyalog ve müzakere mekanizmalarını etkin biçimde kullanması, ihracatçı sektörlerin rekabet gücünün korunması açısından kritik bir gereklilik olarak öne çıkmaktadır.

ANKARA’NIN SEKTÖREL BAZDA İHRACATI

Tablo 7: Ankara’nın Ana Sektörler İtibarıyla İhracat Dağılımı (Bin ABD Doları (\$), %)

	2025 Ocak-Haziran	Payı (%)	2026 Ocak-Haziran	Payı (%)
TARIM	561.469	10,4	386.586	6,0
SANAYİ*	4.218.057	78,4	5.226.176	81,6
MADENCİLİK	601.148	11,2	791.225	12,4
TOPLAM	5.380.674	100	6.403.987	100

Kaynak: Türkiye İhracatçılar Meclisi (TİM), 2026 Ocak-Haziran Dönemi İl Bazında Sektör Rakamları

**Savunma sanayi ihracat değeri hesaplamalara dahil edilmemiştir. Bu nedenle Ankara’nın toplam ihracat değerinden farklılık göstermektedir.*

Ankara’nın ana sektörler itibarıyla ihracat dağılımına bakıldığında, 2026 yılının Ocak-Haziran döneminde tarım sektöründe **387 milyon ABD Doları**, madencilik sektöründe **791 milyon ABD Doları**, sanayi sektöründe ise **5,23 milyar ABD Doları** ihracat gerçekleştirilmiştir (Tablo 7). Ankara sanayi sektörünün Ankara toplam ihracatı içindeki payı **%81,6** seviyesinde gerçekleşmiştir. Tarım sektörünün payı **%6’ya** gerilerken; madencilik sektörünün payı ise **%12,4** olarak gerçekleşmiştir. 2025 yılının aynı dönemine göre sanayi ve madencilik sektörlerinin payı artarken, tarım sektörünün Ankara ihracatı içindeki payında belirgin bir gerileme yaşanmıştır. Sanayi sektörü, Ankara’nın ihracat performansındaki önemini git gide daha da fazla artırmaktadır.

ASO BAKIŞI 7: TABLODA GÖRÜNMEYEN SEKTÖR

Tablo 7’de yer alan sektör dağılımı, kullanılan veri setinin kapsamı gereği savunma ve havacılık sanayiini içermemektedir. Teknik bir sınıflandırma tercihi gibi görünen bu durum, Ankara ihracatındaki en güçlü büyüme dinamiğinin tabloda doğrudan izlenememesine neden olmaktadır.

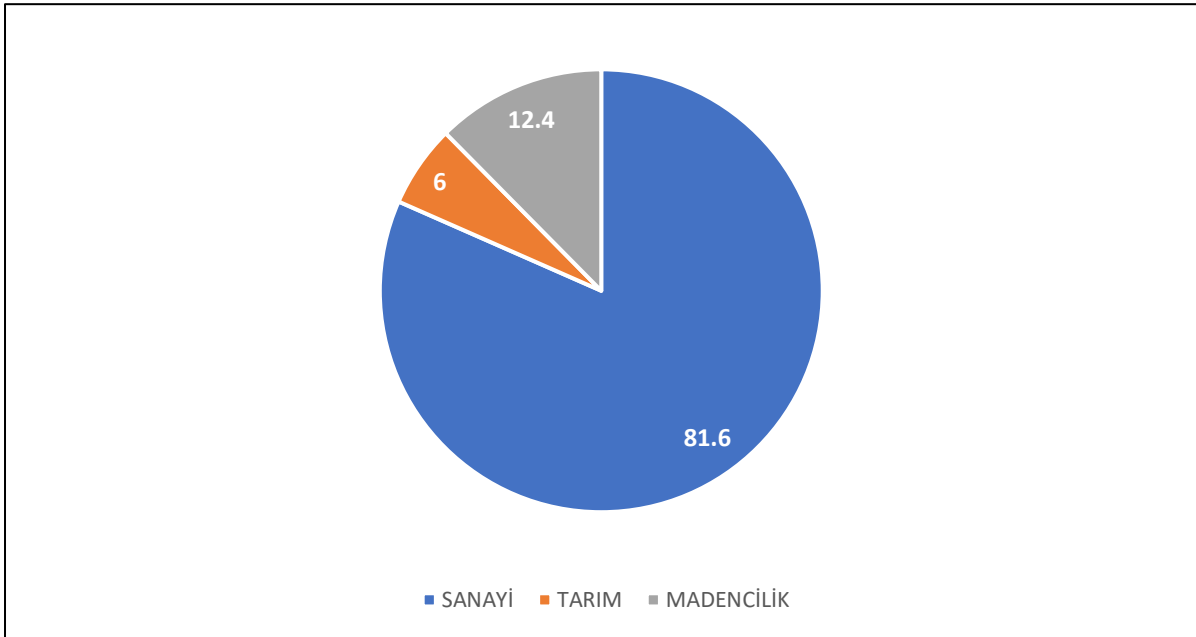
Ankara’nın toplam ihracatı ile sektör tablosunda yer alan toplam ihracat arasındaki fark, 2025 yılının ilk yarısında yaklaşık 1,74 milyar dolar iken 2026’nın aynı döneminde 2,67 milyar dolara yükselmiştir. Yaklaşık yüzde 54’lük bu artışın büyük bölümünü savunma ve havacılık sanayii oluşturmaktadır. Söz konusu farkın Ankara ihracatı içindeki payı yüzde 24,4’ten yüzde 29,5’e çıkmış; toplam ihracat artışının yaklaşık yarısı bu alandan kaynaklanmıştır. Karşılaştırma yapmak gerekirse, bu büyüklük aynı dönemde Ankara’nın tarım ve madencilik ihracatının toplamının iki katını aşmaktadır.

Bu performans, Ankara’nın son yıllarda geliştirdiği üretim modelini de yansıtmaktadır. Kamu talebiyle geliştirilen teknoloji ve üretim kabiliyeti, zaman içinde uluslararası pazarlarda rekabet edebilen bir ihracat kapasitesine dönüşmüştür. Bu yönüyle savunma ve havacılık sanayii, yüksek katma değer üretirken Ankara’nın teknolojik dönüşümüne yön veren stratejik bir büyüme motoru işlevi görmektedir.

Bununla birlikte aynı veri önemli bir yapısal uyarı da içermektedir. Toplam ihracat artışının yaklaşık yarısının tek bir alandan gelmesi, büyümenin sınırlı sayıdaki sektör üzerinde yoğunlaştığını göstermektedir. Uzun vadeli sürdürülebilirlik açısından temel öncelik, bu teknolojik kabiliyetin tedarik zincirine, orta teknoloji sektörlerine ve sivil sanayiye yayılmasıdır.

Sonuç: Bugün tabloda görünmeyen sektör, Ankara ihracatının en görünür büyüme dinamiğini oluşturmaktadır.

Grafik 5: Ankara'nın Ana Sektörler İtibarıyla İhracat Dağılımı (%)

Kaynak: Türkiye İhracatçılar Meclisi (TİM), 2026 Ocak-Haziran Dönemi İl Bazında Sektör Rakamları

2026 yılı ilk yarısında Ankara'nın ihracat kompozisyonu incelendiğinde, sanayi sektörü %81,6'lık pay ile toplam ihracatın belirleyici alanı olmaya devam etmiştir (Grafik 5).

Madencilik sektörü %12,4 ile ikinci sırada yer alırken, tarım sektörünün ihracattaki payı %6 olarak gerçekleşmiştir. Grafik, başkent Ankara'nın sanayi temelli ihracat yapısının daha belirgin hâle geldiğini göstermekte; 2025 yılının aynı dönemine göre sanayi ve madencilik sektörlerinin payı artarken tarım sektörünün payında önemli bir gerileme yaşandığını ortaya koymaktadır. Sanayi sektörünün artan ağırlığı, Ankara'nın ihracat yapısında sanayi ürünlerinin belirleyici konumunu güçlendirdiğini göstermektedir.

ASO BAKIŞI 8: İKİ ANKARA

2026 yılının ilk yarısında Ankara ihracatında sanayinin payı yüzde 78,4'ten yüzde 81,6'ya yükselmiştir. Bu değişim, bir yandan sanayi ihracatındaki yaklaşık 1 milyar dolarlık artışın, diğer yandan tarım ihracatındaki gerilemenin sonucudur. Özellikle hububat, bakliyat ve yağlı tohumlar ihracatındaki yüzde 48,5'lik düşüş yaklaşık 161 milyon dolarlık bir kayba karşılık gelmektedir. Mevcut veriler, bu gerilemenin üretim koşullarından, iç talep gelişmelerinden veya pazar kaybından mı kaynaklandığını ayırtırmaya imkân vermemektedir. Bu nedenle söz konusu eğilimin ayrıca değerlendirilmesi önem taşımaktadır.

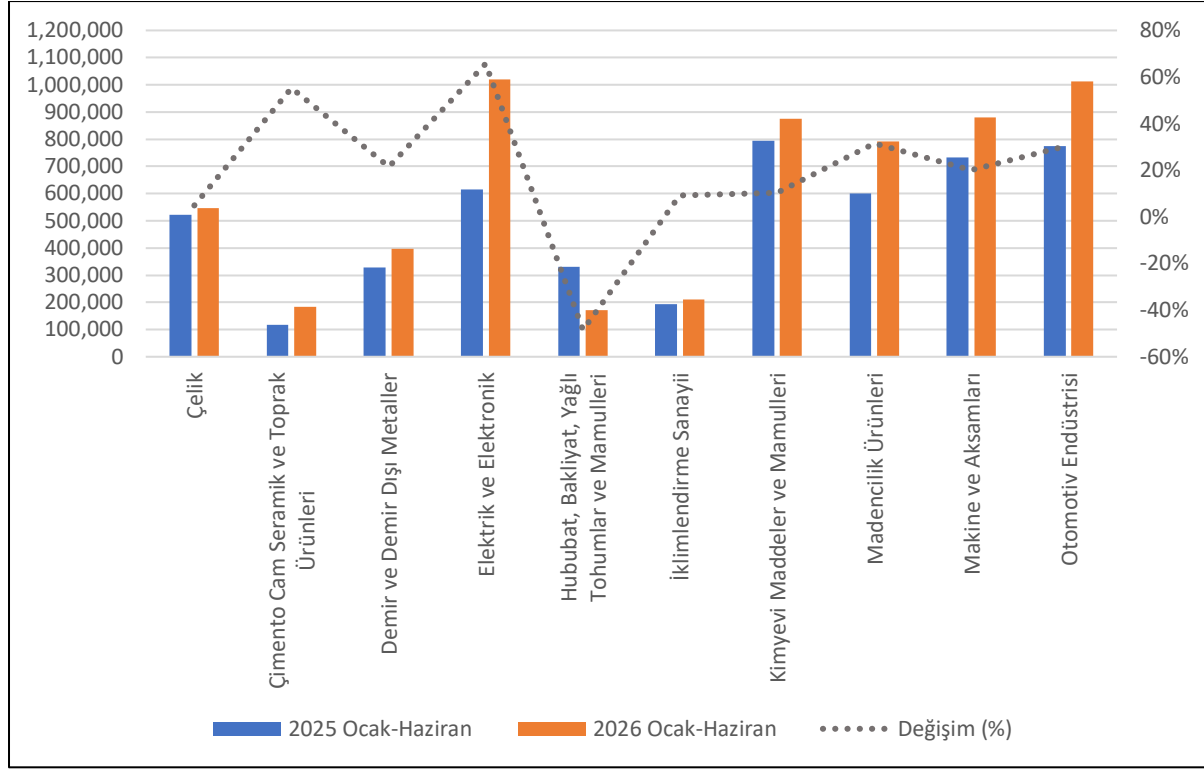
Sektörel görünüm ise Ankara sanayisindeki dönüşümün yönünü daha açık şekilde göstermektedir. 25 ihracat sektörünün 10'unda gerileme yaşanırken; hazır giyimde yüzde 35, mücevherde yüzde 30 ve mobilyada yüzde 21 oranında düşüş gerçekleşmiştir. Buna karşılık elektrik ve elektronik sektörü, tek başına sektörel ihracat artışının yaklaşık yüzde 40'ını sağlamıştır.

Bu veriler, Ankara'da aynı anda iki farklı üretim yapısının varlığını göstermektedir. Bir tarafta teknoloji yoğun sektörlerde hızla büyüyen ve küresel pazarlarda rekabet gücünü artıran bir Ankara; diğer tarafta dönüşüm baskısı altında bulunan geleneksel imalat sektörleri yer almaktadır. Bu iki yapı çoğu zaman aynı organize sanayi bölgesinde, hatta aynı tedarik zincirinin içinde faaliyet göstermektedir.

Sonuç: Ankara'nın ihracatının geleceği, yükselen teknoloji ekonomisini büyütme kadar, bu dönüşümün geleneksel sanayiye yayılmasını sağlayabilmesine bağlıdır.

Grafik 6, Ankara'nın 2025 ve 2026 yıllarının Ocak-Haziran dönemlerindeki ilk 10 sektör bazındaki ihracat performansını ve bu performanstaki yüzdesel değişimi göstermektedir. 2026 yılının ilk yarısında “Elektrik ve Elektronik” sektörü %65,7 oranında artışla 1 milyar ABD Dolarının üzerine çıkarak öne çıkan ihracat kalemi olmuştur. “Otomotiv Endüstrisi” ihracatı %30,7 artışla yaklaşık 1,01 milyar ABD Dolarına ulaşırken, “Makine ve Aksamları” sektörü de %20,2 oranında artış kaydederek yüksek ihracat hacmini korumuştur. “Kimyevi Maddeler ve Mamulleri” sektöründe ise %10,3 oranında artış gerçekleşmiştir.

Grafik 6: Ankara'nın İlk 10 Sektörünün İhracat Performansı (Bin ABD Doları, (\$), %)

Kaynak: Türkiye İhracatçılar Meclisi (TİM), 2026 Ocak-Haziran Dönemi Sektörel Bazda Rakamlar

“Çimento, Cam, Seramik ve Toprak Ürünleri”, “Demir ve Demir Dışı Metaller” ile “Madencilik Ürünleri” sektörlerinde de sırasıyla %55,3, %21,5 ve %31,6 oranlarında ihracat artışı gözlemlenmiştir. Buna karşılık, “Hububat, Bakliyat, Yağlı Tohumlar ve Mamulleri” sektörü ihracatı bir önceki yılın aynı dönemine göre %48,5 oranında gerilemiştir (Tablo 8). Genel olarak 2026 yılının ilk yarısında öne çıkan sektörlerin büyük bölümünde ihracat artışı yaşanmış; özellikle elektrik-elektronik, otomotiv ve makine sektörlerindeki yükseliş Ankara'nın sektörel ihracat performansını desteklemiştir. Bu görünüm, Ankara ihracatında yüksek hacimli sanayi sektörlerinin ağırlığının güçlendiğini ortaya koymaktadır.

ASO BAKIŞI 9: İHRACATIN YENİ MERKEZİ

2026 yılının ilk yarısında Ankara ihracatında önemli bir eşik aşılmıştır. Elektrik ve elektronik sektörü yaklaşık 1,02 milyar dolarlık ihracata ulaşarak 1,01 milyar dolar seviyesindeki otomotiv sektörünü geride bırakmış ve Başkent'in en büyük ihracat sektörü hâline gelmiştir. Aradaki fark sınırlı olsa da eğilim nettir. Aynı dönemde elektrik ve elektronik ihracatı yüzde 65,7 büyürken, otomotiv sektöründeki artış yüzde 30,7'de kalmıştır. Böylece Ankara, ilk kez bir milyar doların üzerinde ihracat gerçekleştiren iki ana sektöre aynı anda sahip olmuştur.

Bu değişim, sektörün üretim, teknoloji ve rekabet yapısındaki dönüşümün bir yansımasıdır. Bir şehrin ihracatında ağırlık merkezinin mekanik üretimden elektrik ve elektronik sektörüne kayması, üretim kabiliyetinin daha yüksek teknoloji alanlarına doğru evrildiğini göstermektedir. İhracat sepeti, sanayide yıllar içinde oluşan dönüşümün en görünür göstergelerinden biridir. Önce üretim kabiliyeti gelişir, ardından ürün deseni ve ihracat kompozisyonu değişir.

Sonuç: Ankara'nın ihracatında değişen, lider sektörün ötesinde sanayinin teknolojik ağırlık merkezidir.

Mevcut sektörel görünüm, Ankara'nın ihracat artışının rastlantısal olmadığını; belirli sektörlerde yıllar içinde oluşan üretim kabiliyeti, uzmanlaşma ve rekabet gücünün bir sonucu olduğunu göstermektedir. Bu nedenle sektör bazındaki mevcut ihracat performansı, Ankara sanayisinin gelecekte hangi alanlarda küresel rekabet avantajını sürdürebileceğinin de önemli bir göstergesi niteliğindedir.

Tablo 8: Ocak-Haziran Dönemi Ankara İli Sektörel İhracat Rakamları* (Bin ABD Doları (\$), %)

SEKTÖR	2025 Ocak-Haziran	2026 Ocak-Haziran	DEĞİŞİM (%)	DEĞİŞİM (Milyon \$)
Elektrik ve Elektronik	615.879,34	1.020.486,46	%65,7	+404,6
Otomotiv Endüstrisi	773.732,19	1.011.415,28	%30,7	+237,7
Makine ve Aksamları	732.439,92	880.376,54	%20,2	+147,9
Kimyevi Maddeler ve Mamulleri	793.296,64	874.865,70	%10,3	+81,6
Madencilik Ürünleri	601.148,34	791.224,96	%31,6	+190,1
Çelik	521.037,62	547.268,04	%5,0	+26,2
Demir ve Demir Dışı Metaller	327.096,58	397.267,97	%21,5	+70,2
İklimlendirme Sanayii	192.291,69	209.819,43	%9,1	+17,5
Çimento Cam Seramik ve Toprak Ürünleri	117.805,04	182.897,74	%55,3	+65,1
Hububat, Bakliyat, Yağlı Tohumlar ve Mamulleri	331.646,40	170.692,71	-%48,5	-161,0
Meyve Sebze Mamulleri	84.092,03	88.230,81	%4,9	+4,1
Mobilya, Kağıt ve Orman Ürünleri	109.992,02	86.973,71	-%20,9	-23,0
Hazırgiyim ve Konfeksiyon	78.595,89	50.931,04	-%35,2	-27,7
Su Ürünleri ve Hayvansal Mamuller	23.524,74	27.665,63	%17,6	+4,1
Deri ve Deri Mamulleri	18.954,10	20.802,38	%9,8	+1,8
Mücevher	26.177,33	18.448,63	-%29,5	-7,7
Yaş Meyve ve Sebze	7.685,60	8.640,13	%12,4	+1,0
Tekstil ve Hammaddeleri	7.467,70	7.462,47	-%0,1	0,0
Halı	3.049,60	2.479,65	-%18,7	-0,6
Gemi, Yat ve Hizmetleri	10.232,92	1.654,29	-%83,8	-8,6
Kuru Meyve ve Mamulleri	1.744,08	1.647,95	-%5,5	-0,1
Süs Bitkileri ve Mamulleri	269,23	1.629,05	%505,1	+1,4
Zeytin ve Zeytinyağı	2.471,34	1.039,20	-%58,0	-1,4
Fındık ve Mamulleri	36,89	66,78	%81,0	0,0
Tütün	6,67	0,00	-%100,0	0,0

Kaynak: Türkiye İhracatçılar Meclisi (TİM), 2026 Ocak-Haziran Dönemi İl Bazında Sektör Rakamları

**Ankara ili sanayi sektörü toplam ihracat değeri hesaplamasında Savunma ve Havacılık Sanayii sektörü verileri yer almamaktadır.*

ASO BAKIŞI 10: BÜYÜMENİN GERÇEK AĞIRLIĞI

Sektörel büyüme oranları tek başına değerlendirildiğinde yanıltıcı sonuçlara yol açabilmektedir. Örneğin süs bitkileri ihracatı yüzde 505 artmış; bu artışın parasal karşılığı yaklaşık 1,4 milyon dolar olmuştur. Buna karşılık elektrik ve elektronik sektöründeki yüzde 65,7'lik artış yaklaşık 405 milyon dolarlık ilave ihracat sağlamıştır.

Mutlak büyüklükler esas alındığında Ankara ihracatını taşıyan sektörler daha net ortaya çıkmaktadır. Elektrik ve elektronik sektörü yaklaşık 405 milyon dolarlık artışla ilk sırada yer alırken; otomotiv 238 milyon dolar, madencilik 190 milyon dolar ve makine ile aksamaları 148 milyon dolarlık katkı sağlamıştır. Azalış tarafında ise hububat, bakliyat ve yağlı tohumlar yaklaşık 161 milyon dolarlık kayıpla en belirgin gerilemenin yaşandığı sektör olmuştur.

Yüzde artışlar değişimin hızını, dolar tutarları ise ekonomik etkisini göstermektedir. Sektörel öncelikler belirlenirken büyüme oranları kadar, bu büyümenin ihracata sağladığı mutlak katkının da birlikte değerlendirilmesi gerekmektedir.

Sonuç: Sanayi politikası oranlarla yön bulur; kaynak tahsisi ise ekonomik ağırlığa göre yapılır.

Bugün

2026 yılının ilk yarısı, Türkiye ve Ankara ihracatı açısından güçlü bir performansa işaret etmektedir. Türkiye ihracatı küresel ticarete artan belirsizliklere rağmen büyümesini sürdürmüş; bu büyümenin temel taşıyıcısı sanayi sektörü olmuştur. Ankara ise yüzde 27,5'lik ihracat artışıyla Türkiye ortalamasının yaklaşık altı katı hızında büyüyerek ülke ihracatı içindeki ağırlığını belirgin biçimde artırmıştır. Başkent'in son beş yılda ihracatını yaklaşık iki katına çıkarması ve Türkiye ihracatındaki payını yüzde 4,24'ten yüzde 6,67'ye yükseltmesi, bu yükselişin geçici bir dalgalanmadan çok yapısal bir dönüşüme dayandığını göstermektedir.

Bu raporun ortaya koyduğu en önemli sonuç, Ankara'nın ihracatındaki büyümenin sadece miktar artışından ibaret olmadığıdır. Elektrik ve elektronik sektörünün ilk kez en büyük ihracat sektörü hâline gelmesi, savunma ve havacılık sanayiinin toplam ihracat artışının yaklaşık yarısını taşıması ve yüksek teknoloji üretimindeki güçlü konum, Başkent'in uzun yıllardır oluşturduğu bilgi, Ar-Ge ve üretim altyapısının uluslararası pazarlarda karşılık bulmaya başladığını göstermektedir.

Bununla birlikte aynı veriler, dikkatle yönetilmesi gereken yapısal risklere de işaret etmektedir. İhracat artışının sınırlı sayıdaki sektör ve pazarda yoğunlaşması, geleneksel imalat sektörlerinin önemli bir bölümünde gerileme yaşanması ve büyümenin belirli dış talep koşullarından beslenmesi, mevcut başarının kalıcılığı açısından yakından izlenmesi gereken alanlardır. Ankara bugün güçlü bir ihracat performansı sergilemektedir; önümüzdeki dönemin temel konusu ise bu performansı daha geniş bir üretim tabanına yayabilmek olacaktır.

Yarın

Önümüzdeki dönemde ihracatın yönünü, küresel talebin yanı sıra teknoloji düzeyi, rekabet gücü ve yeşil dönüşüme uyum belirleyecektir. Ticaretin kuralları da hızla değişmektedir. Avrupa Birliği'nin yeni çelik ithalat rejimi, Sınırdaki Karbon Düzenleme Mekanizması ve giderek yaygınlaşan izlenebilirlik yükümlülükleri, uluslararası pazarlarda rekabetin yeni çerçevesini oluşturmaktadır. Yeni dönemde kaliteli ve rekabetçi üretim yapmak yeterli olmayacak; üretimin karbon ayak izini, tedarik zincirini ve üretim süreçlerini uluslararası standartlarda yönetebilmek de rekabet gücünün ayrılmaz bir parçası hâline gelecektir.

Ankara'nın sahip olduğu yüksek teknoloji altyapısı ve savunma sanayiinde oluşan üretim kabiliyeti bu dönüşüm sürecinde önemli bir avantaj sunmaktadır. Ancak bu avantajın kalıcı rekabet üstünlüğüne dönüşebilmesi; teknolojik kabiliyetin daha fazla firmaya, tedarik zincirine ve orta teknoloji sektörlerine yayılmasına bağlıdır. Aynı şekilde ihracatın daha dengeli bir pazar yapısına kavuşması, büyümenin belirli ülke ve sektörlerde yoğunlaşmasından kaynaklanabilecek riskleri azaltacaktır.

Önümüzdeki dönemin başarısı; daha fazla firmanın yüksek katma değerli üretim gerçekleştirebildiği, daha fazla sektörün teknoloji dönüşümüne katıldığı ve daha fazla pazarın sürdürülebilir biçimde kazanıldığı bir üretim yapısını oluşturabilmekle ölçülecektir. Ankara'nın önünde bulunan asıl fırsat, bugünün ihracat başarısını yarının rekabet üstünlüğüne dönüştürebilmektir.

ASO'NUN STRATEJİK DEĞERLENDİRMESİ

Bu raporun ortaya koyduğu bulgular doğrultusunda Ankara Sanayi Odası olarak aşağıdaki önceliklerin önem taşıdığını değerlendiriyoruz:

- **Doğru politika, doğru veriyle başlar.** Ticaret Bakanlığı tarafından faaliyet illeri esas alınarak yayımlanan ihracat verileri önemli bir adımdır. İl bazlı ihracat istatistiklerinin, şirket merkezinin yanı sıra üretim tesisini esas alan daha kapsamlı ve düzenli istatistiklerle desteklenmesi gerekmektedir. Ankara Sanayi Odası, bu amaçla oluşturulacak istatistik altyapısına teknik katkı sunmaya hazırdır.
- **Ölçülemeyen alan yönetilemez.** Savunma ve havacılık sanayiine ilişkin ihracat verilerinin il ve sektör bazında daha görünür ve izlenebilir hâle getirilmesi, Ankara'nın gerçek ihracat performansının doğru değerlendirilmesi açısından önem taşımaktadır.
- **Yeni dönemin rekabet şartı uyum kapasitesidir.** Karbon ayak izi ölçümü, menşe izlenebilirliği ve uluslararası standartlara uyum, Avrupa başta olmak üzere küresel pazarlara erişimin temel koşulları hâline gelmiştir. Özellikle küçük ve orta ölçekli işletmelerin bu dönüşüme hazırlanabilmesi için kapsamlı bir teknik ve finansal destek mekanizması oluşturulmalıdır.
- **Teknolojik kabiliyet ekosisteme yayılmalıdır.** Savunma ve teknoloji firmalarında oluşan bilgi birikimi ile üretim kapasitesinin, tedarik zincirine, orta teknoloji sektörlerine ve sivil sanayiye aktarılmasını hızlandıracak tedarikçi geliştirme programları yaygınlaştırılmalıdır. Ankara'nın önündeki temel hedef yeni bir yıldız sektör oluşturmak değil, mevcut başarıyı daha geniş bir üretim ekosistemine dönüştürmektir.
- **Dönüşüm bütün sektörleri kapsamalıdır.** İhracatı gerileyen sektörler için ayrı bir izleme, dönüşüm ve yeniden konumlandırma programı geliştirilmelidir. Güçlü sektörleri desteklemek kadar dönüşüm baskısı altındaki sektörlerin rekabet gücünü yeniden inşa etmek de sanayi politikasının temel sorumluluklarından biridir.
- Ankara'nın 2026 yılının ilk yarısındaki performansı, Türkiye'de nadir görülen bir dönüşümün göstergesidir. Uzun yıllar kamu talebiyle gelişen üretim kabiliyeti, bugün uluslararası pazarlarda rekabet gücüne dönüşmektedir. Bununla birlikte büyüme hâlen sınırlı sayıda sektör, pazar ve teknoloji alanında yoğunlaşmaktadır. Bugünkü tablo güçlü bir başarıyı göstermektedir; kalıcı rekabet üstünlüğü ise bu başarının daha geniş bir üretim tabanına yayılmasıyla mümkün olacaktır.
- Önümüzdeki dönemin asıl gündemi, daha fazla ihracat yapmak kadar; daha fazla firmanın yüksek katma değerli üretime katılmasını sağlamak, teknolojik kabiliyeti tedarik zincirine yaymak ve Ankara'nın küresel değer zincirlerindeki konumunu daha üst basamaklara taşımaktır.
- Bu rapor, ilk altı ayın performansını değerlendirirken aynı zamanda Ankara sanayisinin gelecek vizyonuna katkı sunmaktadır. Ankara Sanayi Odası, veriyi analiz eden, dönüşümü yönlendiren ve sanayimizin rekabet gücünü güçlendiren çalışmalarıyla bu vizyonun gelişimine katkı sunmaya devam edecektir.

KAYNAKÇA

Ankara Sanayi Odası. (2024). *Ankara'nın dış ticaret analizi ve teknolojik boyut (2018–2023)* [Çalışma raporu].

https://www.aso.org.tr/uploads/ortam/Ankara%27n%C4%B1n%20D%C4%B1%C5%9F%20Ticaret%20Analizi%20ve%20Teknolojik%20Boyut%20%20%20282018-2023%29%20%C3%87al%C4%B1%C5%9Fma%20Raporu_.pdf

Ankara Sanayi Odası. (2025). *Ankara'nın ve illerin dış ticaretinin teknolojik analizi (2004–2024)* [Çalışma raporu]. <https://www.aso.org.tr/post/aso-ankara-nin-ve-illerin-dis-ticaretinin-teknolojik-analizi-calisma-raporunu-yayimladi-6741>

Bellora, C., & Fontagné, L. (2023). EU in search of a carbon border adjustment mechanism. *Energy Economics*, 123, Article 106673. <https://doi.org/10.1016/j.eneco.2023.106673>

Bloomberg HT. (2026, 9 Haziran). *AB'nin yeni kotasıyla çelik ihracatında 2,5–3 milyar dolarlık kayıp riski*. <https://www.bloomberght.com/ab-nin-yeni-kotasiyla-celik-ihracatinda-2-5-3-milyar-dolarlik-kayip-riski-3779447>

Cadot, O., Carrère, C., & Strauss-Kahn, V. (2011). Export diversification: What's behind the hump? *The Review of Economics and Statistics*, 93(2), 590–605. https://doi.org/10.1162/REST_a_00078

Celik, G., Yucel, O., & Yilmaz, Z. (2025). Comparing the economic impact of carbon border adjustment mechanism: A cross-country analysis of Turkey, Ukraine, and Serbia. *Journal of Cleaner Production*, 520, Article 146141. <https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2025.146141>

Çelik İhracatçıları Birliği. (2025). *Çelik İhracatçıları Birliği faaliyet raporu 2025*. https://www.cib.org.tr/files/downloads/hakkimizda/yillik-faaliyet-raporlari/2025_Calisma_Raporu.pdf

Çelik İhracatçıları Birliği. (2026). *Türkiye çelik ihracatı: Bölgeler—2025* [Veri seti]. <https://www.cib.org.tr/tr/istatistikler.html>

European Commission. (2019, January 31). *Commission Implementing Regulation (EU) 2019/159 imposing definitive safeguard measures against imports of certain steel products*. *Official Journal of the European Union*, L 31, 27–74. https://eur-lex.europa.eu/eli/reg_impl/2019/159/oj/eng

European Commission. (2024, June 24). *Commission Implementing Regulation (EU) 2024/1782 amending Implementing Regulation (EU) 2019/159, including the prolongation of the safeguard measure on imports of certain steel products*. *Official Journal of the European Union*. https://eur-lex.europa.eu/eli/reg_impl/2024/1782/oj/eng

European Commission. (2026a, January 14). *CBAM successfully entered into force on 1 January 2026*. Directorate-General for Taxation and Customs Union. https://taxation-customs.ec.europa.eu/news/cbam-successfully-entered-force-1-january-2026-2026-01-14_en

European Commission. (2026b, June 29). *Commission Implementing Regulation (EU) 2026/1457 on the distribution of tariff quotas opened under Regulation (EU) 2026/1384 of the European Parliament and of the Council addressing the negative trade-related effects of global overcapacity on the Union steel market and amending Regulation (EU) 2020/2170*. Official Journal of the European Union. https://eur-lex.europa.eu/eli/reg_impl/2026/1457/oj/eng

European Commission. (2026c, June 4). *EU steel regulation: Commission launches consultation on the type of evidence to be provided on country of “melt and pour”*. Directorate-General for Trade and Economic Security. https://policy.trade.ec.europa.eu/news/eu-steel-regulation-commission-launches-consultation-type-evidence-be-provided-country-melt-and-pour-2026-06-04_en

European Parliament and Council of the European Union. (2023, May 10). *Regulation (EU) 2023/956 establishing a carbon border adjustment mechanism*. Official Journal of the European Union, L 130, 52–104. <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2023/956/oj/eng>

European Parliament and Council of the European Union. (2025, October 8). *Regulation (EU) 2025/2083 amending Regulation (EU) 2023/956 as regards simplifying and strengthening the carbon border adjustment mechanism*. Official Journal of the European Union. <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2025/2083/oj/eng>

European Parliament and Council of the European Union. (2026, June 17). *Regulation (EU) 2026/1384 addressing the negative trade-related effects of global overcapacity on the Union steel market and amending Regulation (EU) 2020/2170*. Official Journal of the European Union. <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2026/1384/oj>

Frenken, K., Van Oort, F., & Verburg, T. (2007). Related variety, unrelated variety and regional economic growth. *Regional Studies*, 41(5), 685–697. <https://doi.org/10.1080/00343400601120296>

Hausmann, R., Hwang, J., & Rodrik, D. (2007). What you export matters. *Journal of Economic Growth*, 12(1), 1–25. <https://doi.org/10.1007/s10887-006-9009-4>

Hidalgo, C. A., & Hausmann, R. (2009). The building blocks of economic complexity. *Proceedings of the National Academy of Sciences of the United States of America*, 106(26), 10570–10575. <https://doi.org/10.1073/pnas.0900943106>

Magacho, G., Espagne, E., & Godin, A. (2024). Impacts of the CBAM on EU trade partners: Consequences for developing countries. *Climate Policy*, 24(2), 243–259. <https://doi.org/10.1080/14693062.2023.2200758>

Neffke, F., Henning, M., & Boschma, R. (2011). How do regions diversify over time? Industry relatedness and the development of new growth paths in regions. *Economic Geography*, 87(3), 237–265. <https://doi.org/10.1111/j.1944-8287.2011.01121.x>

T.C. Ticaret Bakanlığı. (2026, 14 Temmuz). *2026 yılının ilk yarısında ihracatta toplamda ve illerimiz bazında güçlü performans*. <https://ticaret.gov.tr/haberler/2026-yilinin-ilk-yarisinda-ihracatta-toplamda-ve-illerimiz-bazinda-guclu-performans>

Türkiye İhracatçılar Meclisi. (2026a). *2026 Ocak–Haziran dönemi il bazında sektör ihracat rakamları* [Veri seti]. 22 Temmuz 2026 tarihinde <https://tim.org.tr/tr/ihracat-rakamlari> adresinden erişildi.

Türkiye İhracatçılar Meclisi. (2026b). *2026 Ocak–Haziran dönemi il bazında ülke ihracat rakamları* [Veri seti]. 22 Temmuz 2026 tarihinde <https://tim.org.tr/tr/ihracat-rakamlari> adresinden erişildi.

Türkiye İhracatçılar Meclisi. (2026c). *2026 Ocak–Haziran dönemi iller bazında ihracat rakamları* [Veri seti]. 22 Temmuz 2026 tarihinde <https://tim.org.tr/tr/ihracat-rakamlari> adresinden erişildi.

Türkiye İhracatçılar Meclisi. (2026d). *2026 Ocak–Haziran dönemi sektörel bazda ihracat rakamları* [Veri seti]. 22 Temmuz 2026 tarihinde <https://tim.org.tr/tr/ihracat-rakamlari> adresinden erişildi.

Türkiye İhracatçılar Meclisi. (2026e). *2026 Ocak–Haziran dönemi ülkeler konsolide ihracat rakamları* [Veri seti]. 22 Temmuz 2026 tarihinde <https://tim.org.tr/tr/ihracat-rakamlari> adresinden erişildi.

Türkiye İhracatçılar Meclisi. (2026f). *2026 Ocak–Haziran dönemi yıllık ihracat rakamları* [Veri seti]. 22 Temmuz 2026 tarihinde <https://tim.org.tr/tr/ihracat-rakamlari> adresinden erişildi.

Türkiye İstatistik Kurumu. (2026). *Dış ticaret istatistikleri* [GTİP 72—Demir ve çelik veri seti]. 22 Temmuz 2026 tarihinde <https://data.tuik.gov.tr/> adresinden erişildi.